

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

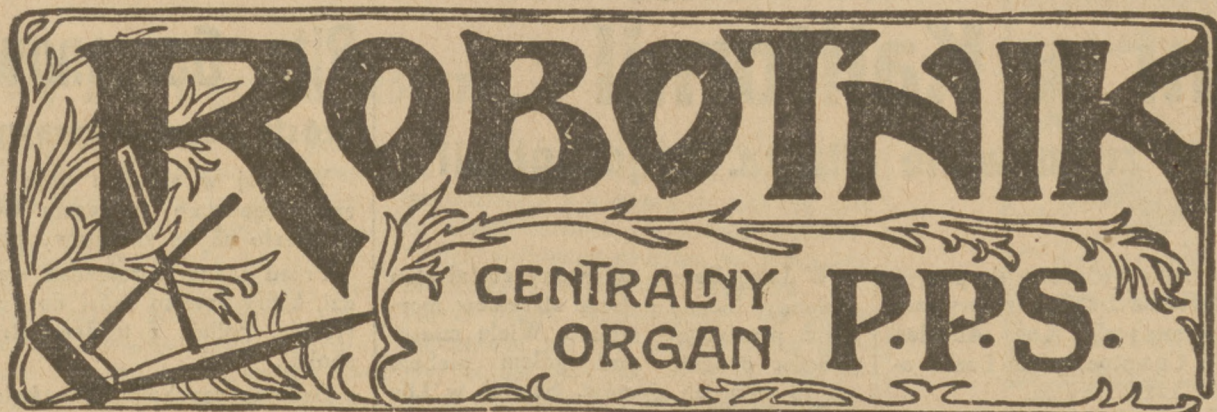
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i po
do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerw,
w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 176-70

DYREKCJA — 720-13

ADMINISTRACJA — 313-09

DRUKARNIA — 773-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

„Lewiatan” tryumfujący...

We wtorek sejmowa Komisja Ochrony Pracy przystępuje do „uchwalania” dwóch słynnych projektów ustaw, wniesionych swego czasu do Sejmu przez p. min. Hubickiego łącznie z niemniej słynną ustawą t. zw. scalenią.

Owe dwa projekty — to bardzo poważny wyłom w dotychczasowym polskim ustawodawstwie o czasie pracy oraz niezmiennie silne uderzenie w ustawę o urlopach robotniczych; minister otrzymuje ponadto tyle „luzowych” pełnomocnictw, że w praktyce i 48-godzinny już tydzień pracy i prawo robotnika do króciutkiego płatnego urlopu mogą stać się łatwymi... smutnym wspomnieniem przeszłości dla całej klasy robotniczej, nie tylko dla poszczególnych gałęzi przemysłu lub przedsiębiorstw użyteczności publicznej.

Historia projektów jest znana; „Lewiatan”, decydujący dziś faktycznie o państwowej polityce gospodarczej, uznał był ustawę „scalenią”, pogarszającą wydatnie stan ubezpieczeń społecznych w Polsce, za... wielkie „ustępstwo” ze swojej strony i zażądał rekompensaty. Ministerjum Opieki Społecznej potulnie wykonało to zlecenie, przyczem — wcale naiwnie — pozostawiło społeczeństwu oświadczenie, pisząc w uzasadnieniu omawianych projektów ustawowych:

„Projekt ustawy niniejszej (t. j. o czasie pracy i o urlopach — przyp. mój) pozostaje w ścisłym związku z... projektem ustawy o ubezpieczeniu społecznym (ustawa „scalenia” — przyp. mój). Ze względu na to, że ten ostatni projekt przewiduje... nowe obciążenia socjalne, — zachodzi potrzeba... zmniejszenia innych ciężarów socjalnych”.

Wprawdzie, jak powiedziałem, ustawa „scalenia” pogorszyła stan ubezpieczeń społecznych, ale Ministerjum Opieki Społecznej uznało za potrzebne powtórzyć „swoimi słowami” zasadniczą tezę „Lewiatana” i podporządkować się tej tezie wbrew wszelkim rozsądniejszym poglądom gospodarczym nawet świata burżuazyjnego, wbrew własnym „uroczystym” deklaracjom na konferencjach genewskich Międzynarodowego Biura Pracy.

Później nastąpiły różne zakulisowe komplikacje, protesty, groźby, prośby; t. zw. grupa robotnicza B. B. W. R. stawiała pono „opór”; „Front Robotniczy” pisał długie artykuły; p. posłanka Wasniewska nie chciała referować; p. pos. Gosiewski zajął jej miejsce; „Front Robotniczy” oświadczył, że nie ma z p. Gosiewskim nic wspólnego (oprócz tego chyba, że przedstawiciele Z. Z. Z., będący posłami na Sejm, siedzą z p. Gosiewskim we wspólnym klubie BBWR?). No, i koniec końców... obydwie projekty znalazły się na porządku dziennym Komisji Ochrony Pracy zgodnie z wolą „Lewiatana”, zgodnie z wolą p. Hubickiego i p. premiera Prystora — „towarzysza Bohdana” według sentymentalnej terminologii „Walki”.

„Lewiatan” święci nowy tryumf...

Klasa robotnicza będzie musiała podjąć ciężką walkę i potraktować ją bardzo poważnie. Dwie ustawy p. Hubickiego, zaakceptowane najwidoczniej przez B. B. W. R., niszczą same podstawy ustawodawstwa społecznego Rzeczypospolitej, uniemożliwiają faktycznie jakąkolwiek walkę z bezrobociem, podrywają resztki wewnętrznej równowagi.

Teror i gwałt Hitler „utrwała” swe rządy

OTWARCIE REICHSTAGU.

Uroczyste otwarcie sesji nowego parlamentu Rzeszy odbędzie się we wtorek 21 b. m. w południe w kościele garnizonowym w Poczdamie. Otwarcie poprzedzi uroczyste nabożeństwo, po którym prezydent Hindenburg złoży wieniec na sarkofagu Fryderyka Wielkiego, znajdującym się w podziemiach kościoła. Pierwsze posiedzenie parlamentu odbędzie się tego samego dnia o g. 17 w sali operowej teatru Krolla, położonego naprzeciwko spalonego Reichstagu.

„REICHSBANNER” W BAWARJI

Wczoraj o g. 4-ej rano komisarz rządowy do wszystkich komend policyjnych rozkaz, zakomunikowany drogą radiową, nakazujący niezwłoczne przystąpienie do likwidowania oddziałów „Reichsbanneru”. Tym rozkazem wszystkie formacje „Reichsbanneru” w Bawarii zostały rozwiązane.

DYKTATURA W BADENII.

Ustanowiony przez ministra spraw wewnętrznych Rzeszy komisarz rządowy w Badenii, hitlerowiec Wagner, objął wczoraj w południe władzę dyktatorską. Komisarz rządowy zatrzymał dla siebie władzę prezydenta ministrów i ministra spraw wewnętrznych, obsadzając resztę stanowisk tak samo hitlerowcami.

Dotychczasowy premier autonomicznej Republiki badenkiej osadzony został w więzieniu.

„MAŁY ZAMACH STANU”

Kancelarz Rzeszy Hitler wydał rozporządzenie, nakazujące na dzisiaj „dzień żałoby narodowej”, poświęcony pamięci żołnierzy niemieckich, poległych w wojnie światowej; na wszystkich gmachach państwowych muszą być wywieszone barwy dawnego cesarstwa niemieckiego: czarno - białe - czerwone. Tem samą flagą republikańską została zniesiona, wbrew przepisom Konstytucji weimarskiej, która przewiduje zmianę barw tylko w drodze uchwały parlamentu Rzeszy, kwalifikowaną większością 2/3 głosów.

GOERING ROZPASANY NAWOLUJE DO GWALTÓW I ZBRODNI.

Na zgromadzeniu hitlerowców w Essen minister Goering wygłosił mowę, w której niezwykle ostro zaatakował partię centrową.

Pozatem p. Goering oświadczył: „Z całą bezwzględnością użyję sił policyjnych tam, gdzie narodowi niemieckiemu wyrządza się krzywdę, ale odrzucam żądanie, aby policja była stosowana do obrony żydowskich domów towarowych. Jeżeli mówi się, że w pewnych miejscach gdzieś tam został ktoś aresztowany i zrelizowany, to odpowiedzieć mogę na to: „gdzie drwa rąbią, tam wiatr leci”. Żyemy w czasach wyjątkowych. Naród obudził się”. „Słychać skargi, że prasa jest uciskana. Kogo to dziś jeszcze dziwi? Co do mnie, to dziwię się tylko, że ta prasa istnieje.”

Banki w St. Zjednoczonych

Z Nowego Jorku donoszą, że otwarcie banków, opartych na zdrowych podstawach, nastąpi w poniedziałek. Giełda podejmie swe czynności w dwa dni później, t. j. w środę. Wobec braku środków obiegowych, giełda wypłacać będzie część należności, wypływających z zawartych transakcji w chertyfikatach i rozrachunkowych oraz czekami, płatnymi w izbach rozrachunkowych.

Obóz „sanacyjny” wykazuje raz jeszcze swoją całkowitą zależność od „Lewiatana”, a t. zw. grupa robotnicza czy też robotniczo - pracownicza B. B. W. R., zespolona ściśle z Z. Z. Z., raz jeszcze jeden ujawnia jaskrawo,

Postąpiłbym przeciw obowiązkowi, gdybym dopuścił, aby tę truciznę nadal sączono w naród. Jak długo w myśl osławionej solidarności międzynarodowej socjalnych demokratów dzienniki socjalistyczne zagrażają w tak niegodziwy sposób wyrażać się będą o Niemczech Adolfa Hitlera, tak długo nie wyjdzie tutaj żadne pismo socjalno-demokratyczne.

NIEMIECKO - NARODOWI MAJĄ DOSYĆ GWALTÓW.

Wiceprezes stronnictwa niemiecko - narodowego (Hugenberg) dr. Winterfeldt zwrócił się do Hitlera z listem, w którym m. in. wyraża życzenie, aby przewrót obecny w Niemczech utrzymany został w granicach praworządności. Honor państwa narodowego wymaga, aby przekazywanie urzędów przedstawicielom obozu rządowego odbywało się w formie ustawą przepisanej. Członkowie partii narodowych i organizacji bojowych nie mogą ściągać sobie prawa do występowania w roli organów państwowych. Winterfeldt prosi kancelarza Hitlera o wydanie zarządzenia mającego zabezpieczyć: „mianaruszalny charakter państwa praworządnego, jakim były dawne Prusy Fryderyka Wielkiego i Rzesza do rewolucji 1918 r.”.

BOJKOT ŻYDÓW.

Wczoraj w południe zorganizowali hitlerowcy w całym Berlinie ostry bojkot sklepów żydowskich. Przed wszystkimi domami towarowymi i sklepami żydowskimi ustawiły się grupy hitlerowców w mundurach, nie dopuszczając kupujących. Pnieważ interwencja kupców żydowskich u władz nie odniosła skutku, wszystkie sklepy żydowskie zostały zamknięte.

PROTEST POLSKI?

Pisząc o prześladowaniach Żydów polskich w Niemczech „Daily Herald”, informuje o przewidywanym proteście Rządu polskiego, donosząc jednocześnie, że Rząd polski ostrzega, że o ile prześladowania nie ustaną, to Rząd polski zastosuje represje wobec obywateli niemieckich w Polsce. Również inne dzienniki angielskie podają wiadomości o decyzji protestu Rządu polskiego.

Strajk w przemyśle włókienniczym trwa w całej pełni

ŁÓDŹ (telefonem).

Strajk w przemyśle włókienniczym trwa w całej pełni.

Rozmiary strajku, zarówno w Łodzi, jak i w okręgu łódzkim, są rzeczywiście imponujące; nawet prasa burżuazyjna oblicza dziś liczbę strajkujących na przeszło

100 TYSIĘCY.

Wczoraj odbyło się zebranie delegatów i poborców fabryk włókienniczych, zwołane przez trzy związki włókiennicze: klasowy, „Praca” i Ch. D.

Sprawozdanie z konferencji w Min. Pracy złożył tow. A. Szerkowski, poczem wywiązała się obszerna dyskusja.

W wyniku dyskusji, zebrani uchwalili rezolucję, w której PRZYJMĄ DO ZATWIERDZAJĄCEJ WIADOMOŚCI SPRAWOZDANIE, ORAZ — AKCEPTUJĄ STANOWISKO, ZAJĘTE PRZEZ PRZEDSTAWICIELI ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH NA KONFERENCJI W WARSZAWIE, JAK RÓWNIEŻ — ZGŁOSZONE NA TEJ KONFERENCJI DODATKOWE ŻĄDANIA.

wyrażnie, niedwuznacznie właściwą swoją rolę w polskim życiu. Mieczysław Niedziałkowski.

Egzekutywa Międzynarodówki

Wobec ostatnich wypadków w Niemczech sesja Egzekutywy Międzynarodówki Socjalistycznej została przyspieszona; posiedzenia Egzekutywy rozpoczyna się w sobotę dn. 18 marca w Zurichu.

Ostatni dzień Tygodnia Kultury Robotniczej

Dzisiaj kończymy „Tydzień Kultury Robotniczej”, zorganizowany przez T. U. R. W ciągu tego „Tygodnia” odbyły się w całym kraju liczne akademie i zgromadzenia, poświęcone zagadnieniom oświaty i kultury proletariatu. W dzisiejszym „Robotniku” poświęcamy problemom wychowawczym odcinek pióra tow. K. Czaplińskiego na str. 2 i 3.

Dziś, o godz. 3.30, na zakończenie „TYGODNIA KULTURY ROBOTNICZEJ”, Centralna Scena Robotnicza wystawia w sali teatralnej Z. Z. K. (Ateneum) przy ul. Czerwonego Krzyża 20, sztukę Hauptmanna „TKACZE”.

Litwa

Według danych statystycznych, ilość mieszkańców Litwy (wraz z obszarem kłajpedzkim) w początku lutego r. b. wynosiła 2.370.000 osób.

Głodowe strajki robotników w fabrykach w Zagłębiu Dąbrowskiem

W odlewni Czechowskiego w Sosnowcu wybuchł strajk robotników na tle niewypłacania zarobków. Około 100 robotników porzuciło pracę, pozostając w fabryce. W godzinach południowych w inspektoracie pracy odbyła się konferencja zarządu fabryki z robotnikami. Zarząd przyrzekł, że wszystkie bieżące należności będzie regulować terminowo, a zaległości spłaci w ciągu 6 miesięcy. Robotnicy zgodzili się na takie załatwienie sprawy i po kilku godzinach podjęli pracę.

Równocześnie prawie wybuchł jednodniowy strajk protestacyjny robotników fabryki gils „Awos”, którzy demonstrują przeciwko usiłowanej obniżce płac o 15 proc.

Rezolucja wzywa walczących włóknarzy, aby wytrwali w strajku aż do zwycięstwa.

Uchwalono pozatem: aby w umowie zbiorowej zagwarantowane zostało istnienie delegatów robotniczych w fabrykach; dalej — przyjęto z uznaniem do wiadomości uchwałę łódzkiej Rady Miejskiej, wyrażającą sympatię dla strajkujących włóknarzy oraz zaproszono przeciwko fałszywym informacjom o strajku, nadawanym przez „Polskie Radio”.

Teror

Z Pabjanic donoszą, iż policja pabjanicka najzupełniej bezprawnie zamknęła Dom Robotniczy (!!), nie pozwalając się tam gromadzić strajkującym robotnikom (!!).

Zarówno w Pabjanicach, jak i w Łodzi, władze odmawiają zezwolenia na zebrania strajkujących włóknarzy, przyczem odmowę swoją tłumaczą... względami na bezpieczeństwo publiczne!!

Dziś zbiórka T. U. R. na oświatę robotniczą

Trzęsienie ziemi w Kalifornii

Setki zabitych, tysiące rannych, zrujnowane miasta. Rząd ogłosił stan wojenny

Wczoraj w Kalifornii (Ameryka Północna) o godz. 17.55 daly się odczuć silne wstrząśnienia podziemne, trwające z przerwami około półtorej godziny.

Ośrodek trzęsienia znajduje się w okolicach Long Beach, którego dzielnica handlowa uległa zniszczeniu.

W Los Angeles i miastach sąsiednich wybuchły pożary.

O przebiegu katastrofy nadeszły wczoraj szczegóły świadczące o strasznym spustoszeniu.

Miejscowości Los Angeles, Long Beach, San Pedro, San Anna Ventura, Compton, Watts, uległy częściowemu zniszczeniu.

W Hollywood ucierpiał liczne studia filmowe. Trzęsienie ziemi trwało prawie trzy godziny. Najsilniejsze wstrząsy odczuć dopiero około 9-tej wieczorem.

Wstrząsy objęły przestrzeń długości 200 mil i szerokości 30 mil. Brzegi zostały zalane przez fale. Najbardziej ucierpiała miejscowość Long Beach, znana kolonia milionerów amerykańskich, niedaleko Los Angeles. Wszystkie słynne hotele wzdłuż plaży zostały zniszczone. W San Pedro uległa zniszczeniu słynna biblioteka ufundowana przez Carnegiego.

Ulice miast dotkniętych trzęsieniem ziemi, są zasypane gruzami wszelkiego

rodzaju. Wszystkie będące w dyspozycji ambulansy ruchome i chirurgów wysłani zostali pospiesznie do Los Angeles, Long Beach i Compton, gdzie liczba ofiar wzrasta z każdą chwilą.

Do Long Beach wysłano z Los Angeles, chorzy, ogarnięci paniką, rzucili się no również 800 żołnierzy z San Francisco.

W największym szpitalu w Los Angeles, chorzy, ogarnięci paniką, rzucili się tłumnie ku drzwiom, przyczem wielu straciło przytomność. Dotychczas zarejestrowano

120 zabitych i przeszło 4150 rannych.

W 14 miastach komunikacja telefoniczna z Long Beach została przerwana. Prezydent Roosevelt polecił armii i marynarce pospieszyc z pomocą ofiarom katastrofy.

W Long Beach ogłoszony został stan wojenny. Liczne patrole strzelców morskich przebiegają miasto. Wielu mieszkańców obozuje pod gołym niebem wśród ruin ich domów. Szpital w Los Angeles przepełniony jest rannymi, przy czym wielu rannych oczekuje swej „kollejki“ przed szpitalem.

Lotnik, który obiecał całą południową część Kalifornii, opowiada, że bardzo wiele budynków leży w gruzach, a w wielu miejscach wybuchły pożary. Składy benzyny w Los Angeles, w San Pedro, Long Beach i Wilmington są w ogniu. Olbrzymie rezerwuary wodne w Los Angeles zawaliły się, zalewając sąsiednie domy. Straty obliczone są na wiele milionów dolarów.

Kancelarz Austrii Dollfuss

projektuje odbudowę monarchii Habsburgów?

Sensacyjne rewelacje „Daily Herald“

Socjalistyczny „Daily Herald“ podaje sensacyjną wiadomość, że Austria znajduje się

w przededniu przewrotu, planowanego przez kancelarza Dollfussa i szefa „Heimwehry“, Starhemberga.

Celem tego przewrotu jest restytuowanie monarchii, aby się uchronić przed hitleryzmem.

Książę Otto ma być proklamowany królem Austrii.

Równocześnie nastąpiłaby proklamacja Ottona

na króla Węgier.

W ten sposób dawna monarchia austro-węgierska byłaby odrodzona.

Wszystko to, jak twierdzi „Daily Herald“, dzieje się za zgodą Mussoliniego,

którego żywiliwe stanowisko wobec monarchii austriacko-węgierskiej trzymałoby w szachu „Mała Entente“.

Istotnie, szef „Heimwehry“, ks. Starhemberg, jest zwolennikiem powrotu Ottona Habsburga do Wiednia. Sympatje Mussoliniego dla tej koncepcji nie są tajemnicą. Ale Austria posiada bardzo silną i sprężystą partję Socjalnej Demokracji. W Austrii opór byłby prawdopodobnie bardzo mocny.

Deklaracja Japonii

Na konferencji prasowej oświadczył japoński minister spraw zagranicznych, Uzsida, że Japonia po wystąpieniu z Ligi Narodów nie zmieni w niczem swej polityki zagranicznej. Wszelkie zobowiązania, wynikające z traktatów i porozumień z innymi państwami, będą ściśle dotrzymywane. W sprawie stosunków z Rosją Sowiecką oświadczył hr. Uzsida, że zależą one wyłącznie od Rządu sowieckiego. Przechodząc do omówienia aktualnych zagadnień japońskiej polityki zagranicznej zaznaczył minister, że obecne „nieporozumienia“ japońsko-chińskie mogą być usunięte natychmiast, skoro tylko Chiny zgodzą się na bezpośrednie rokowania z Japonią.

Na froncie

Oddział wojsk japońskich, zbliżający się do Hsi-Fen-Ku, został otoczony przez Chińczyków i wybit do nogi.

Podobno brytyjski ambasador otrzymał zapewnienie od Japończyków, że nie będą posuwać się w kierunku Chin północnych, chyba, że zostaną do tego zmuszeni przez Chińczyków.

Kolej Śląsk-Gdynia

Na nowo otwartej magistrali węglowej Śląsk-Gdynia podjęty został normalny ruch przewozowy. Na odcinku południowym tej kolei, t. j. na szlaku Katowice-Karsznice kursuje dziennie 12 par pociągów towarowych i 2 pary pociągów osobowych. Na odcinku środkowym Karsznice-Bydgoszcz kursuje 10 par pociągów towarowych, a oprócz tego 2 pary pociągów osobowych na dobę. Odcinek północny magistrali, t. j. linia Bydgoszcz-Gdynia przepuszcza dziennie 7 par pociągów towarowych i 2 pary osobowych. (Press).

„Polska Zbrojna“ demaskuje komunikaty „Iskry“

Po zgromadzeniach w dn. 5 marca agencja „Iskra“ rozesłała do prasy komunikat, w którym, oczywiście, stara się zbagatelizować rozmiary i znaczenie naszych zgromadzeń.

Komunikat ten skwapliwie przedrukowała „Polska Zbrojna“.

Miedzy innymi czytamy w nim o zgromadzeniu w Warszawie:

W Warszawie zgromadzenie odbyło się przy ul. Leszno 53 z udziałem około 1.000 osób. M. in. przemawiał pos. Barlicki. Wypowiedziany przez niego pogląd, że ustrój kapitalistyczny w Polsce oparty jest na bagnietach, spotkał się z głośnym sprzeciwem większości zgromadzonych. Po wiecu komunistów usiłowali rozehodzących się zaagitować i nakłonić do demonstracyjnego pochodu. Znajdujący się w pobliżu patrol policyjny zamierzał w zarodku unicestwić „Iskry“.

Rita Gorgonowa przed sądem

Szósty dzień rozprawy. Dalszy ciąg zeznań Zaremby

Wczoraj w szóstym dniu rozprawy zainteresowanie procesem Gorgonowej osiągnęło chyba szczytowy punkt.

Przed sądem zgromadził się tłum ludzi, który szybko urósł do liczby kilku tysięcy. Policja z trudem utrzymywała spokój.

Badania psychologiczne świadka Stasia Zaremby zostały już zakończone.

Od rana zeznaje w dalszym ciągu Zaremba (ojciec).

Świadek stwierdza, że kiedy przyszedł na wieść o zbrodni, zauważył, że Gorgonowa była nieubrana, polecił jej ubrać się. Kiedy, zdenerwowany tragedją Zaremba nie mógł miejsca sobie znaleźć, podeszła do niego Gorgonowa i zarzucając rękę na szyję zaczęła go uspakajać. Na koszuli Zaremby pozostały krwawe ślady. Sąd bardzo skrupulatnie stara się ustalić pochodzenie krwi. Gorgonowa zapewnia, że krew

ciekła jej z ręki, skaleczonej wskutek wybiecia szyby. Przewodniczący podważa to zeznanie, ustalając szczegółowo istnienie różnicy co do czasu między zeznaniami Gorgonowej i Zaremby.

Następnie zadawali Zarembie pytania sędziowie przysięgli. W czasie tych pytań, Zaremba coraz bardziej się denerwuje, zwłaszcza, kiedy padały pytania, dotyczące osobistych stosunków łączących go z Gorgonową. Zaremba oświadczył, że gdy dzieci zaczynały dorastać, a wskutek tego orientować się w dwuznacznej roli Gorgonowej — miał zamiar zlikwidować ten stosunek.

Świadek dalej zaznacza, że córka Gorgonowej, pięcioletnia Romusia, znajduje się pod jego opieką. W stosunku do życia oskarżonej, z pierwszego małżeństwa Zaremba miał uczucia nieprzychylnie i zimne.

Okazuje się, że Zaremba przedstawiał znajomym Gorgonową, jako żonę swoją. Kiedy Gorgonowa zaszła w ciążę po raz pierwszy — Zaremba przyrzekał uległowi małżeństwo, ale przyrzeczenia nie dotrzymał. Zaremba twierdzi, że na zerwanie stosunku wpływała energicznie Lusja.

Zaremba stwierdza dalej, opisując noc mordu, że po obudzeniu się dojrzał w ciemności sylwetkę człowieka. Nie może jednak stwierdzić, czy była to Gorgonowa, czy mężczyzna czy kobieta.

Na pytanie obrony Zaremba charakteryzuje syna swego Stasia, jako chłopca miłego, prawdomównego i pilnego w nauce. Zaremba stwierdza stanowczo, że Stas nie mógł przy nocnym świetle rozpoznać postaci wychodzącej na werandę. Dalej świadek zeznaje, że kupił obrączki ślubne dla Gorgonowej i dla siebie.

OGŁOSZENIE

Magistrat m. Łodzi ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę 12.000 metrów sześciennych kamienia polnego.

Warunki ogólne oraz wzór umowy i oferty otrzymać można w Wydziale Budownictwa—Płac Wolności nr. 14, pokój nr. 36, w godzinach od 10—12-ej.

Oferty z oznaczeniem ceny 1 mtr.³ kamienia polnego składają należy w Wydziale Budownictwa pokój nr. 40 do dnia 21 marca 1933 roku do godz. 12-ej, w kopertach podwójnych, zabezpieczonych i zalakowanych pieczęcią firmową z napisem: „Oferta do przetargu na dostawę kamienia polnego“, z podaniem nazwy i adresu oferującej firmy.

Koperta zewnętrzna powinna zawierać dowód złożenia wadium do depozytu Magistratu m. Łodzi oraz drugą kopertę, zawierającą podpisane warunki ogólne oraz wzór umowy.

Wadium w wysokości 3% od oferowanej sumy może być złożone w gotówce lub w wartościach, wymienionych w warunkach ogólnych przetargu.

Oferty mogą być składane na całość dostawy lub na jej część, lecz nie mniej, jak 2.000 mtr.³

Otwarcie ofert nastąpi 21 marca r. b. o godz. 12.15 w gmachu Magistratu m. Łodzi, Płac Wolności nr. 14, w pokoju nr. 42.

Magistrat zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, prawo powierzenia tylko częściowej dostawy, jak również prawo nieprzyjęcia żadnej oferty.

Oferty, nie odpowiadające warunkom przetargu lub złożone po terminie, rozpatrywane nie będą. MAGISTRAT M. ŁODZI.

Łódź, dnia 11 marca 1933 roku.

Dwa programy

Burżuazyjne teorie oświatowe w Polsce
Teoria faszystowska

III

Druga, obok klerykalnej, burżuazyjna teoria oświatowa jest teoria faszystowska. Klerykalna teoria w Polsce reprezentuje przeważnie obóz t. zw. narodowy, faszystowska — przeważnie obóz „sanacyjny“. O istocie tej teorii najlepiej dowiemy się z przykładu włoskiego; Polska idzie, naturalnie, w ślady włoskie, ale jeszcze nie na całe 100%. Wobec tego praktyka polska nie jest tak ściśle faszystowska, jak we Włoszech, aczkolwiek właśnie w ostatnich czasach poczyniła wielkie kroki w kierunku swego włoskiego prototypu (ustawy o szkołach prywatnych, akademicka, stypendjalna, o funduszu kultury robotniczej).

Faszyzm musi stworzyć swoją własną teorię i praktykę oświatową, bo nie może dopuścić do tego, żeby ideologie „obce“ wpływały na ogół, a zwłaszcza na młodzież. Walka o młodzież jest jedną z głównych pobudek dla faszystowskiej dyktatury burżuazji, celem uniemożli-

wienia klasowej walki robotnika (i chłopca) na gruncie demokracji. System faszystowski jest rzędem jednej partji. Wobec tego upartyjnienie oświaty jest podstawową cechą faszyzmu, który dla niepoznaki agituje przeciwko „partyjnictwu“. Ta partyjność występuje, oczywiście, pod pseudonimem „państwa“, czasami „narodu“, spojrzmy np. jak art. 1 słynnej włoskiej „karty pracy“ (1928 r.) proklamuje zasadę wyższości „narodu włoskiego“ nad jednostkami i zrzeszeniami, gdyż „jest on jednością duchową, polityczną i gospodarczą, która rzeczywistość się całkowicie w państwie“. Pod tym pseudonimem państwa kryje się partja oraz ta jednostka, która zazwyczaj stoi na czele partji (Mussolini, Hitler).

Jeśli przejdziemy do włoskiej praktyki oświatowej, możemy podzielić ją na trzy części.

Pierwsza — to Szkoła. Polska książka Lewickiego: „Włoska reforma wychowawcza“ nie daje należytego poję-

cia o faszystowskiej szkole, aczkolwiek słusznie podkreśla trzy pierwiastki nauki: kult starożytnego Rzymu, kult „bohaterów“ — z uświadomieniem sobie „przedziałów społecznych“ (hierarchji); kult państwa („szkoła jest częścią państwa“).

Włoska książka Gentilego: „Reforma wychowania“ (po polsku) jest zbiorem wykładów, wygłoszonych jeszcze przed erą faszystowską, i wobec tego nie dających należytego pojęcia o faszystowskiej ideologii; ale i tu już Gentile, ideolog faszystowskiej szkoły, z mętłym entuzjazmem mówi o tem, że „państwo to substancja etyczna“ itp. Najlepszym wyrazem istoty faszystowskiej szkoły jest ta przysięga, którą niedawno odbierano od profesorów uniwersytetów — na wierność faszyzmowi.

Druga forma faszystowskiej oświaty są organizacje dzieci i młodzieży — „Balilla“ (od 8—14 lat) i „Avanguardia“ (od 14—18 lat). Są to organizacje rzekomo „dobrowolne“, ale zato posiadające niezmiernie liczne przywileje, zmuszające dzieci do wstępowania do nich. W faszystowskiej książce Menotti Corviego („Ustawy faszystowskie w Italji“) znajdujemy różne statuty „Balilli“; w art. 33 rozporządzenia z 1926 r. czytamy, że „dzieciom zorganizowanym w „Balilli“ przyznaje się przy udzielaniu stypendjów naukowych lub posad pierwszeń-

stwo, niezwłocznie po inwalidach i sierotach po poległych“. Jest to system protekcyjny, znany także w Polsce. „Avanguardia“ posiada oczywiście znaczne przywileje w zakresie służby wojskowej. Ciekawe spostrzeżenie co do tych organizacji poczynił E. Schreiber w swej niedawno wydanej książce (po franc.) o Włoszech faszystowskich, stwierdzając, że w „Balilli“ dziecko od 8 lat otrzymuje już karabin do ćwiczeń; jeden z kierowników „Balilli“ objaśnił Schreibera, że to tylko celem wzmocnienia „kollektywnego dyscypliny“. Ale czy nie można kollektywny dyscyplinę wzmocnić bez karabinu i kulomiotu? — głupawo zapytuje p. Schreiber. W t. zw. „Credo „Balilli““ znajdujemy ciekawy ustęp: „wierzę w nieomyślność Mussoliniego“. Po osiągnięciu 18 roku, młody „avanguardista“ uroczystie bywa przenoszony do milicji faszystowskiej. W ten sposób pseudonim „państwa“ zostaje odszyfrowany.

Trzecią formą oświatową jest faszystowska organizacja oświaty robotniczej, t. zw. „Dopo Lavoro“. Istotą tej organizacji jest upaństwowienie wszystkich uświatowych, kulturalnych itd. organizacji robotniczych oraz scentralizowanie wszystkiego w jednej organizacji. Podobno „Dopo Lavoro“ ma obecnie 2 miliony członków. Placi się do organizacji rocznie 4½ lirów, a za to się ma 100-

ne ulgi, jak np. zniżki kolejowe (50% dla zespołu od 5 osób), zniżki kinowe itd. Naturalnie, ta organizacja nie ma charakteru czysto robotniczego, i robotnik musi w niej nieraz spotykać się z majtrem lub pracodawcą. To też cytowany E. Schreiber, stwierdzając słabe funkcjonowanie niektórych lokalnych organizacji, zapytuje: czy miło jest po całodiennej pracy wieczorem przy rozrywce, znowu siedzieć razem ze swoim zwierzchnikiem? Partyni charakter „Dopo Lavoro“ jest oczywisty. Chodzi o odciągnięcie robotnika od organizacji i myśli „niebłagannodolnych“.

Partyni i protekcyjny charakter faszystowskich instytucji logicznie uzupełnia się terorem przeciwko opozycji. Prof. Salvemini w nr. 5 franc. pisma „Revue des vivants“ (1932) przytacza cały szereg faktów teroru wobec niezależnej opinii i ludzi, którzy w czynnej opozycji nie biorą udziału, ale nie solidaryzują się z faszystami. Tak np. na sławniejszym kapelmistrzu włoski Toccanini, gdy w r. 1931 nie zechciał wykonać przed koncertem symfonicznym hymnu faszystowskiego, został spoliczkowany i obity na miejscu a „Tribuna“ pisała, iż policzek był konieczny, gdyż hasło „sztuka dla sztuki“ we Włoszech nie może mieć miejsca. Najslawniejszy uczony i filozof włoski B. Croce nie jest faszystą. To też w r. 1926 banda faszys-

Po wyroku Komisji Arbitrażowej w górnictwie

Górnicy odparli atak ale bitwy nie wygrali jeszcze...

Solidarny, dwudniowy strajk górników nie miał charakteru wielkiej, rozstrzygającej bitwy między klasą robotniczą, a wyzyskiwaczami. Dwudniowy strajk był tylko protestem przeciw nowej obniżce płac, przeciw masowemu redukcjom i zamykaniu kopalni, przeciw pogorszeniu ustawodawstwa ubezpieczeniowego, przeciw zamiarom „sanacyjnego” Sejmu przedłużania czasu pracy i ograniczenia płatnych urlopów, był potężną demonstracją polityczną armii górników za skróceniem czasu pracy do 36 godzin w tygodniu.

Wyniku tej solidarnej dwudniowej demonstracji strajkowej górników nie należy przeceniać ale także i małoostkowo niedoceniać. Rzeczowa i spokojna ocena następstw strajku wykazuje, że „sanacja” i kapitaliści musieli się cofnąć przed naporem solidarnej walki mas górniczych. Przyzwyczajeni do łatwego narzucania swej woli, rozbitym na szereg związków i związeków, górnikom, wierzyli że i teraz przeprowadzą z łatwością nową obniżkę płac. Ani „sanacja”, ani kapitaliści nie przypuszczali możliwości solidarnego wystąpienia górników. Myśleli, że wystarczy zapowiedzieć obniżkę płac, a powtórzy się znana stara historia. — Centralny Związek Górników będzie dążył, jak zawsze, do walki, ale nieklasowe związki zaczęły nie tylko tak manewrować, aby cały spór załatwiła Komisja Arbitrażowa po myśli kapitalistów, lecz zrobią także wszystko, by się przeciwstawić proklamowaniu strajku przez Centralny Związek Górników.

I istotnie, z początku zanościło się poważnie na rozwój konfliktu po linii, pomyslanej przez kapitalistów i „miarodajne czynniki”. Bo oto na wieść o nowym zamachu kapitalistów na place Centralny Związek Górników rzuca myśl stworzenia jednolitego frontu i proklamowania strajku. A Zespół Pracy urządził swój odrębny Kongres i przyjmuje rezolucję o treści, raczej apelu do Rządu, niż konkretnych żądań na dziś i walki o te żądania. Obok tego postanowiono na tym Kongresie wysłać delegację do Rządu z protestem przeciw polityce kapitalistów, jak gdyby Rząd tej polityki nie znał, i jak gdyby „sanacja” nie współdziałała z kapitalistami.

Centralny Związek Górników jednak — wbrew chęci „zagadania” rezolucjami i interwencjami całego sporu, — postawił sprawę jednolitego frontu i walki strajkowej w sposób jasny i zdecydowany. Jeszcze przed rozpoczęciem obrad własnego Kongresu wysłał do Kongresu Zespołu

Pracy delegację z propozycją połączenia obrad obu Kongresów i uchwalenia solidarnego strajku górników. Prezydium Kongresu Zespołu Pracy nie zgodziło się co prawda na wspólne obrady obu Kongresów zaraz, ale partę przez masę zdoła, które rzuconą przez Centralny Związek Górników myśl o jednolitym froncie i solidarnej walce uznały za jedyny sposób skutecznej obrony zagrożonego bytu, musiało się zgodzić na odbycie wspólnego Kongresu później.

Jak popularnym w masach górniczych było rzucone przez Centralny Związek górników hasło jednolitego frontu i solidarnej walki, — dowodzi fakt, że i przywódcy przrządowych związeków Z. Z. Z. musieli się — mimo wewnętrznej niechęci — do jednolitego frontu przylączyć. A kiedy doszło nareszcie do wspólnego Kongresu, jednolity front i walka były, wbrew intencjom przywódców niektórych związków, zwłaszcza „sanatorów”, zdecydowane. Rezolucja przewidująca strajk została przez Kongres uchwalona, a na drugi dzień po dość ciężkim oporze przedstawicieli niektórych związków, został ustalony termin wybuchu strajku.

Stworzenie jednolitego frontu, a zwłaszcza solidarny strajk zaskoczyły tak kapitalistów jak i „sanację”. Złasko, „sanacja”, widząc wspólną solidarność strajk górników zaczęła zapewniać przez prasę, że do obniżki płac nie dopuści.

Opierając się na tych zapewnieniach kierownicy związków Zespołu Pracy i Z. Z. Z. nie zgodzili się z propozycją przedstawicieli Centralnego Związku Górników na prowadzenie strajku tak długo, dopóki obecne płace nie zostaną umową lub wyrokiem Komisji Arbitrażowej utrzymane, aż do jesieni. Wobec takiego stanowiska kierowników nieklasowych organizacji strajk został przerwany. Ale mimo przerwania strajku kapitaliści i „sanacja” rozumieli, że niekorzystny wyrok Komisji Arbitrażowej wywoła na nowo wybuch strajku.

Centralny Związek Górników nie ukrywał, że aczkolwiek strajk został przerwany, to zdecydowany jest w razie niekorzystnego wyroku Komisji Arbitrażowej, strajk nawet samodzielnie na nowo wywołać. Komisja Arbitrażowa, decydując obecnie o konfliktach, musiała się liczyć ze stanowiskiem górników.

W obecnym konflikcie stanęli górnicy przed Komisją Arbitrażową nie ze słowami przywódców, ale ze słowami, solidarnym czynem strajkowym. Gotowi w razie niekorzystnego wyroku, czyn ten powtórzyć.

W tych warunkach musiała Komisja Arbitrażowa odrzucić żądania kapitalistów i pozostawić obecne płace nienaruszone. Oceniając rezultaty dwudniowego strajku, możemy bez przesady stwierdzić całkowite odparcie ataku kapitalistów na place robotnicze po raz pierwszy na długiej przestrzeni lat. A obok tego jeszcze donioślejszy fakt: górnicy przekonali się naocznie, jak potężną bronią w walce z kapitalistami jest jedność, solidarność i zdecydowana wola do walki. Dwa dni solidarnego strajku i groźba strajku powszechnego wystarczyły dla zmuszenia „sanacji” i kapitalistów do całkowitego wycofania się z zamiaru obniżki płac.

Dowód w ten jaskrawy, co mogłoby znaczyć górnicy, gdyby ich solidarność była całkowita... gdyby za miast mas różnych związków i związeków, które bez wiary, bez przekonania, tylko pod naporem mas decydują się na walkę połowiczną nie zdecydowaną, byli zorganizowani w jednej potężnej bezkompromisowej organizacji klasowej?... Krótki, bo tylko dwudniowy strajk dał na to zbyt wyraźną odpowiedź.

Oto brzmi prawda twardo i bezapelacyjnie: aby górnicy mogli skutecznie walczyć o swoje prawa do życia, o zmianę ustroju kapitalistycznego na ustrój socjalistyczny muszą się stać jednolitą siłą, muszą mieć jedną organizację klasową i jeden cel w walce, walczyć z jednym wrogiem. Jednolita organizacja, oparta o jednolity światopogląd, jednolite kierownictwo, to prawdziwy i mocny jednolity front, mogący wytrzymać najtrudniejsze próby życia. Kilka organizacji, ciągnących jedną do sasa druga do lasa, sprężniętych na wet w pewnych warunkach razem, to słaby zlepek, który przy pierwszej sposobności rozlatuje się, jak lotny piasek, za podmuchem nawet słabego wiatru. Dzięki takiemu jednolitemu frontowi górnicy odparli tylko jeden atak w wielkiej bitwie, jaką toczy klasa robotnicza z klasą kapitalistów. Aby wygrać ostatecznie bitwę muszą górnicy stworzyć prawdziwy jednolity front: jedną klasową organizację CENTRALNY ZWIĄZEK GÓRNIKÓW.

JAN STAŃCZYK.

Co wolicie?

Bawił w ubiegłym tygodniu w Warszawie p. Marinetti, głośny twórca futurystyki i — zażarty faszysta. Z racji pierwszej podejmo- waly go różne nasze stowarzyszenia artystyczne. Z racji drugiej pobyt jego cieszył się gorącym poparciem przedstawicielstwa włoskiego oraz tych naszych ster czoł i pół urzędowych, którym nic, co faszystowskie, nie jest obojętne.

W piątek wydał na cześć Marinettiego śniadanie zarząd Polskiego Klubu Literackiego, czyli PENklubu. Nic temu nie można zarzucić. Przeciwnie: i tradycja gościnności i fakt, że Marinetti ma wielkie zasługi dla współczesnego ruchu artystycznego, nakazywał wielkiej polskiej organizacji literackiej podjąć serdecznie przybywającego włoskiego artystę.

Alle zarząd PENklubu urządził to śniadanie w lokalu klubu BBWR przy ul. Foksal. Jedno z dwojga:

Albo zarząd PENklubu podejmował gościa symplem towarzysztwa, w którego skład wchodził literaci o różnych poglądach politycznych, a wówczas było grubym nieaktym urządzanie przyjęcia w prywatnym lokalu klubu wybitnie politycznego, albo śniadanie (z doskonałym szampanem) przestało siły niezamownego PENklubu i było faktycznie urządzone przez BBWR, a zarząd PENklubu pozwolił tylko wynająć swą firmę, co by nie świadczyło o jego wysubtelności poczucia godności stowarzyszenia.

Co wolicie?

Jutro otwarcie wyższych uczelni

Rektorzy szkół akademickich postanowili wznowić wykłady od poniedziałku, 13 b. m.

Od rana zatem rozpoczną się wykłady.

O godz. 1 popoł. na wszystkich wyższych uczelniach odbędzie się zgromadzenie akademickie z udziałem profesorów i rektorów.

Zgromadzenia te będą miały charakter wypowiedzenia się na rzecz autonomii wyższych uczelni.

Nowa ustawa o szkołach akademickich wchodzi w życie dn. 1 maja r. b.

128

Przegląd prasy

PRZED 19 MARCA.

Zbliża się 19 Marca! Przygotowania do imieninowych uroczystości są już w pełnym biegu. Tym razem nie będzie słynnych „pocztówek”, — za to ma być jakiś pomnik, największy ze wszystkich w Polsce istniejących. No i oczywiście zwykłe galówkowe akademie, pochody, parady.

Z prasy pierwszy uderzył w wielki dzwon imieninowy „Front robotniczy” organ ZZZ.

I właśnie, właśnie po uchwaleniu t. zw. ustawy scaleniowej, pogarszającej ustawodawstwo społeczne, w chwili gdy BB. forsuje w Sejmie skrócenie urlopów i przedłużenie czasu pracy, w okresie gdy zasilki bezrobotnym okrojono do minimum, gdy płace się obniżają, a setki tysięcy ludzi dziennie kołoczą o pracę, w powodzi górolotnych frazesów, wypisuje taki strzelisty akt wiary, nadziei i miłości pod adresem tego, który za rzeczywistość polską ponosi odpowiedzialność:

Jest Mu (chodzi tu o klasę robotniczą. Przyp. Red.) wdzięczna za to, co klasie pracującej dał w Wolnej Polsce: szereg praw chroniących Pracę, i nakazujących poszanowanie pracy, ograniczających wyzysk niesumiennej klas posiadających, które do wolności Ojczyzny się nie przychyliły, a przeciwnie nieśli Niepodległości zagładę.

Czyż nie brzmi to, jak ironja?

STARY KRĘTACZ.

P. Moraczewski w publicystyce nigdy prawdy się nie trzymał. Zawsze kręcił i kota ogonem do góry wykręcał. Ale w artykule p. t. „Jednolity front”, przeszedł sam siebie.

Wywodził jak na dłoni, że t. zw. ustawa scaleniowa — to dobrodziejstwo dla robotników z łaski ZZZ, że „cekwawści” — to zdrój, bo nie chcą ubezpieczenia na starość i od inwalidztwa i dlatego głosowali przeciw ustawie. Ci sami „cekwawscy” zdrójcy” nie chcą, by robotnicy pracowali, bo głosowali przeciw ustawie o „Funduszu Pracy”, który ma zatrudnić zdaniem p. Moraczewskiego 60—70 tysięcy ludzi.

Bardzo to pięknie, ale dlaczego to p. Moraczewski nie wspomina ani słowem o tem, że t. zw. ustawa „scalenkowa” w niesłychany sposób zaraz teraz pogarsza dotychczasowe ustawodawstwo społeczne, obiecując bardzo nikle, zupełnie niewystarczające ubezpieczenie

na starość za wiele lat? Dlaczego p. Moraczewski nie wspomina, że ciężar utworzenia „Funduszu Pracy” spadnie znów na robotników, a nie na przemysłowców? A tę gadkę o zatrudnieniu z tego „Funduszu” 70 tysięcy bezrobotnych — to niech p. Moraczewski między bajki włoży. Bajki dobre dla dzieci, ale klasa robotnicza już bajkom nie wierzy. Zbyt wiele, i to jednakowych, naopowiadała już jej „sanacja”. Bajki pozostały bajkami.

A już chyba p. Moraczewski kpi ze swych czytelników z całą świadomością i z cynizmem, gdy pisze, że on stworzył ZZZ, aby urzeczywistnić „jednolity front proletariatu” i że ten „front” byłby urzeczywistniony, gdyby... nie „cekwawści”.

Rozbijacz nałogowy, wysługujący się dyktaturze i faszystom, idący na paszku rządzących „sanacją” sfer kapitalistycznych — w roli apostoła, jednoczącej klasę robotniczą — to doprawdy szczyt demagogii!

NIEZADOWOLENI.

„Gazeta Polska” jest niezadowolona. To, co robi Hitler, podobna się organowi pułkowników, ale zdaje on sobie sprawę, że zwycięstwo hitlerizmu w Niemczech, to niebezpieczeństwo wojny dla Polski. Nie można się więc hitleryzmem zachwycać tak, jak się zachwycało faszystwem włoskim. Nie można wysłać p. Beliny — Prażmowskiego do Berlina, jak się wysłało do Rzymu. Nie można dekorować orderami Hitlera, jak się dekorowało Mussoliniego. Wobec Hitlera trzeba być z rezerwą. A tu tymczasem bratnia „Wielka Rada faszystowska” uchwalila entuzjastyczną rezolucję z powodu wyczynów i zwycięstwa Hitlera. Ten sojusz Mussoliniego z Hitlerem, nader dla pokoju niebezpieczny, nie budzi entuzjazmu „Gazety Polskiej”. Nieśmiało więc kręci nosem i usiłuje donieść, że hitleryzm i faszizm to co innego, że włoscy faszysty muszą się rozczarować i do Hitlera. Oczywiście, wobec samego faszystu włoskiego organ „pułkownikowski” stoi nadal na dwóch łapkach, deklarując swą miłość i uwielbienie:

Olbrzymi wysiłek twórczy Włoch za et ostatnich wzmościł dawne uczucia sympatii, jakie zawsze istniały w Polsce dla narodu włoskiego.”

S-ek.

„Ja mam stosunki...”

Sejmowa Komisja Skarbowa została wczoraj zaskoczona zgłoszeniem, zamiast ustawy o podatku majątkowym, jak zatytułowany był projekt rządowy, ustawy o nadzwyczajnej daninie majątkowej, całkowicie różniacej się od pierwotnego projektu rządowego.

Przedstaw ciele opozycji, zarówno prawicowej, jak i lewicowej, żądali przełożenia sprawy na następne posiedzenie, a to celem dania możliwości posłom zaznajomienia się z treścią projektu BB oraz dla spełnienia wymagań formalnych regulaminu.

Większość „sanacyjna” Komisji odrzuciła te wnioski, a p. minister Zawadzki wyjął tłumaczenie, że właściwie nowy projekt BB nie różni się zasadniczo od projektu rządowego.

Tymczasem nowy projekt o nadzwyczajnej daninie majątkowej zawiera przedewszystkiem ostateczne spełnienie życzeń „Lewjatanu” w zakresie terminu obowiązywania ustawy, zmieniając bezterminowość na termin 5-letni.

W ten sposób zapewniono „Lewjatanowi” w ciągu 5 lat pozbycie się ostateczne zaległości podatku majątkowego, redukując je z pół milarda na 120 milionów.

Nowy podatek będą płacić zarówno ci, którzy już zapłacili daninę majątkową, jak i ci, którzy wymagal się z tego. Komentarzem mogą tu służyć słowa

pos. Wiślickiego (BB), wyrzeczone na komisji: „Ja mam stosunki i mnie to nie dotyczy”.

Protesty mas chłopskich i stała utrata przez BB jakiegokolwiek odgłosu w społeczeństwie znalazły swój wyraz w zwolnieniu od tej daniny gospodarstw rolnych poniżej 7 ha, o ile gruntowy podatek państwowy nie przekracza 25 zł. w przedsięwzięciach handlowych i przemysłowych, których obrót roczny nie przekracza 20 tys. zł., oraz nieruchomości miejskiej, których dochód nie przekracza 1000 zł.

Referent przewiduje wpływ z tego tytułu w ciągu 5 lat od rolnictwa i handlu 52,5 mil., od nieruchomości 17,5 mil.

Ustawa, jak stwierdził pos. Hołyński (BB) — musi być uchwalona w bieżącej sesji, dla pokrycia deficytu.

REFORMACKIE

znane od 1602 roku.

Reguluje żołądek, chroni od reumatyzmu, cierpienia wątroby, nadmiernej otyłości, artretyzmu, udarów krwi do głowy, usmierza hemoroidy, czyszcza krew i przy skłonności do obstrukcji są łagodnym środkiem przeczyszczającym. Utycie 1 do 2 pigulek na noc

Cena za pud. 13,35 wyrobu

Aptekarza TUSZYŃSKIEGO

Warszawa, Smolna 22

Żądać w aptekach i składach z „ZAKONNIKIEM”

42

„PRĄDOŻERCA” PRĄD MARNUJE

PHILIPS KIESZEŃ TWĄ RATUJE.

156

stów spładowała mu mieszkanie; gdy Croce wystąpił przeciwko znanemu konkordatowi z papieżem, otrzymał z Turynu od przyjaciół prywatny list z wyrażeniami uznania — za to autor listu (oczywiście na poczeki przeczytano go) został zesłany na wyspy Liparyjskie. Takich faktów jest bez liku. Wszystkie zawody inteligentnie zostały podzielone na 17 kategorii ze specjalnymi organizacjami i rejestrami; każdy pracownik, którego wierność faszystom nie jest całkowita, zostaje skreślony z rejestru swego zawodu i traci wobec tego możliwość praktyki. Wśród studentów na uniwersytetach panuje t. zw. GUF — uniwersytecka federacja faszystowska.

Niestety, nie możemy tu badać tego stanu duszy dzisiejszej burżuazji, zwłaszcza drobnej, który czyni ją w młodej generacji tak podatną na hasła faszystowskie. Warto przeczytać sobie na ten temat niemiecką powieściową książkę Günther — Gründel: „Posłannictwo młodej generacji”.

Wracając do faszystowskiego wychowania, widzimy, że protekcja niszczy ono charakter młodzieży; przyzwyczajają ją do ślepego posłuszeństwa wobec faszystowskiej hierarchii; krzewi brutalność, gdyż młodzież wyrasta w atmosferze gwałtu i terroru.

Bardzo ładnie o tem mówi (w zastoso- waniu do Polski) ludowiec sen. prof. Marchlewski:

„Młodzież nasza jest otoczona przejawami gwałtu i terroru i nie nawiasci i bezwiednie się na nich wzoruje... atmosfera naszego życia publicznego przepełniona jest zgnilizną, uniemożliwiającą normalny oddech i rozwój organizmu społecznego... gdyby żądla była siódmostkiem ciemności, wówczas ani Oxford ani Cambridge gentlemanów nie wychowa, to dam...”

Wystarczy popatrzeć na współczesne Niemcy hitlerowskie, ażeby zrozumieć, czym jest faszizm pod względem oświatowym i wychowawczym: strasliwą dekulteryzacją społeczeństwa, krzewieniem brutalności i rodmuchiwaniem najprymitywniejszych instynktów.

W bardzo krótkim zarysie wyszczególniliśmy główne zasady oba burżuazyjnych teorii kulturalnych. Zachodzi tylko pytanie, czy nie może nastąpić synteza obu kierunków? Oczywiście, może; to zależy przedewszystkiem od lokalnych warunków politycznych. Przypomnijmy, że w r. 1929 Mussolini zawarł konkordat z papieżem i teraz energicznie przestrzega klerykalnych zasad w szkołach. Ale we Włoszech cała burżuazja znalazła się pod skrzydłem Mussoliniego. W Polsce zaś, jak wiadomo, sytuacja jest odmienna.

Kazimierz Czapliński.

Strajk pracowników miejskich trwa

Nieudane próby terroryzowania pracowników

SPOTKANIE P. SŁOMIŃSKIEGO
Z P. PIERACKIM

Wczoraj w godzinach popołudniowych minister spraw wewnętrznych p. Pieracki wezwał prezydenta miasta p. Słomińskiego, który przybył do ministra w towarzystwie dyrektora finansowego p. Kirkora. W naradzie udział wzięli również wiceminister Korsak.

PROPOZYCJE MINISTERJUM
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Wczoraj dowiedzieliśmy się, że podobno w wyniku rozmów toczonych w M. S. W. pracownikom zaproponowane będą następujące warunki likwidacji strajku.

1. Magistrat zobowiązuje się wypłacać pobyty regularnie.

2. Dodatek komunalny wypłacany będzie tak długo, jak długo budżet będzie zrównoważony. Ponieważ budżet Warszawy jest i będzie deficytowy, punkt wniesiony ma znaczenie czysto iluzoryczne i w praktyce nie będzie wstrzymywany przez magistrat.

3. Dodatek stołeczny znosi się.

Na pokrycie zobowiązań, wynikających z płacenia regularnych poborów, Magistrat ma przeprowadzić jakieś, bliżej nieokreślone operacje w Banku Pol-

skiej i PKO.

REPRESJE P. SŁOMIŃSKIEGO.

P. Słomiński na konferencji prasowej oświadczył wczoraj, że w stosunku do strajkujących pracowników nie były stosowane żadne represje. Tymczasem okazuje się, że dyrektor Wydz. Finansowego p. Kirkor zmuszał pracowników do pracy, legitymował strajkujących, a jednemu z referentów, który odmówił pracowania, tłumacząc się solidarnością ze strajkującymi — p. Kirkor oświadczył: Pan od jutra u mnie nie pracuje.

P. Kirkor snuł zapowiedź o tem, że ten sposób likwidowania stosunku służbowego jest co najmniej dziwny.

Naczelnicy wydziałów wzywają słabszych pracowników, grożąc im wyrzuceniem z pracy, jeżeli nie zaniechają strajku.

Taki p. Paźniewski z Inspekcji Handlowej oświadczył pracownikom: jeżeli nie przystacie do pracy, to ja sprwadzę podoficerów rezerwy, którzy z powodzeniem zastąpią was.

W innym znów wydziale naczelnik rozdawał pracownikom roboty do wykonania, z obowiązkiem przedłożenia nazajutrz wykonanej pracy.

Tęgo rodzaju próby złamania solidarności strajkujących nie odnosiły jednak rezultatu.

Czwarty dzień strajku

Sytuacja nie ulega zmianie

Do południa dnia wczorajszego nie zaszły żadne zmiany w sytuacji strajkowej.

Strajk „zwykły“ trwa.

Biura miejskie były kompletnie puste; pracownicy nie stawili się do pracy.

O godz. 9-tej rano odbyło się posiedzenie związkowej komisji porozumiewawczej.

W godzinach popołudniowych delegaci związków odbyli rozmowy z urzędującym prezesem Rady Miejskiej a następnie z prezydentem miasta.

W godzinach popołudniowych odbędzie się konferencja delegatów, na której powzięte będą dalsze decyzje.

UCHWAŁY TRAMWAJARZY.

(Zw. Zawod. Prac. Użytk. Publ. (oddział tramwaje) zwołał wczoraj zgromadzenie tramwajarzy warszawskich, zawiadamiając o powyższym zarządy wszystkich związków.)

Do zgromadzonych przemawiali liczni mówcy, m. in. tow. Podnieśński. Przyjęto rezolucję, wyrażającą solidarność ze strajkującymi pracownikami i urzędnikami miejskimi, potępiając jednocześnie prowokacyjne metody Magistratu. Zebrani przesyłają pracownikom administracyjnym wyrazy uznania i życzenia wytrwania i zwyciężenia w walce strajkowej.

Wrzenie wśród włóknarzy żyrardowskich

Pol.cja rozpendziła zebranie robotnicze

(telefonem)

Wczoraj odbyła się w ŻYRARDOWIE konferencja delegatów fabrycznych, przedstawicieli zakładów Żyrardowskich i inspektora pracy.

Na życzenie fabrykantów, inspektor pracy nie zaprosił na tę konferencję przedstawicieli związków zawodowych.

Związki włókiennicze zwołały wczoraj zebranie swych członków za zapro-

szeniami. Zebranie miało się odbyć w lokalu związku. Policja rozpendziła zebranych. Gdy zwrócono się do starostwa z prośbą o zezwolenie na odbycie zebrania informacyjnego, otrzymano również odpowiedź odmowną.

W Żyrardowie panuje ogromne wzburzenie wśród robotników.

Znowu straszna katastrofa w Kopalni

NOWY JORK, 10 marca (PAT). W kopalni węgla w pobliżu Rotherham (Yorkshire) woda zalała kilka korytarzy podziemnych, gdzie pracowało prze-

szło 100 górników. Istnieje obawa, że wielu z pośród nich poniosło śmierć. Dotychczas znaleziono 4 trupy.

Nowy gabinet grecki

ATENY, 10 marca (PAT). Nowy gabinet Tsaldarisa złożył przysięgę. W skład tego gabinetu wchodzi: Tsaldaris jako premier i minister bez teki, Metaxas, jako minister spraw wewnętrz-

nych, Kondylis jako minister wojny, Maximos jako minister spraw zagranicznych, Lowerdos jako minister finansów.

Zangara skazany na śmierć

LONDYN, 10 marca (ATE). Zangara, sprawca zamachu na prezydenta Roosevelta i burmistrza Chicago Czermaka,

skazany został przez sąd w Miami na śmierć.

Prowokacja baronów węglowych

w zagłębiach Dąbrowskiem i Krakowskiem

Dąbrowa Górnicza (telefonem).

Przemysłowcy węglowi w zagłębiach Krakowskiem i Dąbrowskiem wywiesili ogłoszenie po kopalniach, że OD 1-GO KWIEŹNIA PŁACE ZOSTANĄ OBNIŻONE O 15%.

Centralny Związek Górników przedstawił tę sprawę na posiedzeniu Związków Zawodowych w Katowicach. Na posiedzeniu tem ustalono, że ZWIĄZKI

ZAWODOWE TRAKTUJĄ KONFLIKT W GÓRNICTWIE JAKO CAŁOŚĆ — i że, jeżeli, pomimo orzeczenia Komisji Arbitrażowej na Górnym Śląsku, przemysłowcy w zagłębiach Dąbrowskiem i Krakowskiem nie cofną ogłoszeń o obniżce płac — ZWIĄZKI ZAWODOWE PROKLAMUJĄ STRAJK W CAŁYM GÓRNICTWIE.

Roosevelt i banki

Walka Roosevelta z kapitałem bankowym w Stanach Zjednoczonych zaostriż się.

W czwartek wydał Roosevelt rozporządzenie, przedłużające zamknięcie banków w Ameryce na czas nieograniczony.

Jak wiadomo, w czwartek upływał termin moratorium bankowego. Zakaz wywozu złota, wymiany banknotów na złoto, został również utrzymany.

Przeciwko Rooseveltowi występują wielkie banki z domem bankowym Morgana na czele.

Polityka Roosevelta zmierza do ograniczenia działalności banków depozytowych i banków o charakterze wybitnie spekulacyjnym.

Finansiera amerykańska stara się sabotować zarządzenia Roosevelta.

Morgan miał zagrozić Rooseveltowi, że nawet, jeżeli Rząd cofnie rozporządzenie o zawieszeniu czynności bankowych, to bankierzy banków nie otworzą. Przedłużenie zawieszenia czynności bankowych na czas nieograniczony jest niewątpliwie skutkiem stanowiska grupy Morgana.

Sytuacja w Niemczech

BERLIN, 10 marca (PAT). Równocześnie z Reichstagem zwołane zostało na dzień 21 marca r. b. pierwsze posiedzenie nowoobranego sejmiku pruskiego oraz posiedzenie rady państwa Rzeszy.

ROZPANSANIE HITLEROWSKICH
BOJÓWKARZY.

BERLIN, 10 marca (PAT). Komisarz generalny Rzeszy dla Bawarii generał Epp po objęciu urzędowania w Monachium zamianował 6 kierowników komisarycznych dla poszczególnych ministerstw gabinetu bawarskiego. Jednocześnie wydany został rozkaz aresztowania wszystkich przywódców partii komunistycznej i Reichsbanneru oraz przeprowadzenia rewizji w poszukiwaniu broni. W ciągu doby dokonano aresztowania licznych przywódców komunistycznych.

„Deutsche Allg. Ztg.“ donosi, że ubiegłej nocy grupa szturmowców wtargnęła do mieszkania bawarskiego ministra spraw wewnętrznych Stützela i sprowadziła go siłą do brunatnego domu. Stützela został przytem czynnie znieważony. Podobny los spotkał przewodniczącego bawarskiej partii ludowej Schäffera. Komisarz sprawiedliwości Frank po otrzymaniu wiadomości o powyższym zajściu zarządził wypuszczenie obu zatrzymanych na wolność.

KRWAWA STARCIA.

BERLIN, 10 marca (PAT). Podczas obśadzania przez oddziały szturmowe domu ludowego w Zwenkau pod Lipskiem doszło do ostrego starcia. 20 osób odniosło rany, z czego 2-ch członków szturmówek i 18 członków obozu pracy, stacjonującego w gmachu domu ludowego. Jeden hitlerowiec postrzelony został podczas obśadzania jednego z lokali komunistycznych.

Jak donoszą z Oppau podczas wywieszenia na ratuszu flagi hitlerowskiej doszło do ostrego starcia, przyczem jedna osoba została zabita.

POBRZEKIWANIE SZABŁĄ

Minister Reichswchry, generał von Blomberg, odbywa od kilku tygodni sy-

stematyczny przegląd wszystkich garnizonów niemieckich. Podczas wczorajszego przeglądu garnizonu drezdeńskiego wygłosił generał Blomberg przemówienie do żołnierzy, w którym m. in. zaznaczył: „Jesteśmy jedną siłą zbrojną narodu, siłą, która — możemy to dziś już śmiało powiedzieć — jest doskonale wyćwiczoną i znającą gruntownie wojenne swe rzemiosło“. Generał podkreślił, że za armią niemiecką stoją miliony Niemców, gotowe każdej chwili do walki z wrogiem.

Spotkają się na jednym mostku

Na wczorajszym posiedzeniu Komisji Skarbowo Budżetowej Senatu rozpatrywano nowelę do ustawy o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Nowela ta fortytuje duże spadki i Skarb może z powodu tej noweli stracić około 5 milj. zł. rocznie dochodów z tego źródła.

Nowelę poparł sen Główny z Kl. Nar. Sen. tow. Kluszyńska wypowiedziała się przeciw tej noweli, określając ją jako ten mostek, na którym „sanacja“ spotka się z endecją.

Tow. Kluszyńska po raz drugi zabrała głos, wypowiadając się przeciw dodatkowemu kredytowi na rok 1932/33. Dodatkowe kredyty zawierają dużą kwotę na cywilne emerytury. Jest to bezpośredni skutek systemu rugów i tworzenia młodych emerytów.

Pojedynek

DUŻE DZIURY W POWIETRZU

W związku ze sprawą zaognienia stosunków na tle wydarzeń akademickich, jeden ze studentów „sanacyjnych“ napadł w Wilnie na posła ze Stronnictwa Narodowego Aleksandra Zwierzyńskiego w Hotelu Georga.

Epilogiem zajścia był pojedynek; po dwukrotnej wymianie strzałów w odległości 20 kroków przeciwnicy rozeszli się. Nikt nie został ranny.

Gerhart Hauptmann w teatrze robotniczym

Hauptmann, którego dwie sztuki naraz ukazują się na deskach naszych teatrów („Dorota Angermann“ w „Ateneum“ i „Tkacze“ w opracowaniu Centralnej Sceny Robotniczej T. U. R.) ma za sobą wypełnioną po brzegi, chlubną kartę w dziejach dramatu i teatru niemieckiego.

Pierwsza sztuka Hauptmanna „Przed wschodem słońca“, którą wystawiono w r. 1889 w berlińskim Teatrze Lessinga, wywołała nie o wiele mniejszą rewolucję pojęć, niż w swoim czasie „Hernani“ Wiktora Hugo. Jak Hugo zapoczątkował dramat romantyczny, prowadząc za sobą całą szkołę literacką, tak młody i nieznany jeszcze pisarz niemiecki, idący śladami Zola, przetrząsnął teorię naturalizmu do dramatu, stwarzając nowy teatr i zyskując zaszczytne dla jednych, naganne dla drugich miano: „dramaturga brzydoty“.

Zola, mimo olbrzymiego talentu powieściopisarskiego, nie mógł się poszczycić sukcesami dramatycznymi, w roz-

prawce jednak o „Naturalizmie w teatrze“ starał się wytknąć drogę nowemu teatrowi.

Wskazywał tedy na to, że dramat romantyczny był w gruncie rzeczy kontynuacją dramatu klasycznego, gdyż jeden i drugi był „amputacją prawdy“. Jednej formie retoryki przeciwstawił drugą, egzaltacji obowiązku — egzaltację uczucia.

Prawda życiowa, zdaniem naturalistów, nie wymaga okras, — powinna występować w całej swojej nagości.

Młody Hauptmann właśnie, przejęty tą teorią naturalistyczną, dał w swym pierwszym dramacie prawdę życiową tak potwornie naga i brutalna, że sztuka jego stała się hasłem epoki i sztandarem kierunku naturalistycznego, wywołując z drugiej strony histeryczną reakcję tucznych wielbiceli i wytwornych entuzjastek „dobrego smaku“.

Sztuka „Przed wschodem słońca“ doprowadziła do skandalu literackiego i estetycznej rewolucji, świadcząc wymow-

nie o dwóch cechach zasadniczych twórczości Hauptmanna — jej podkładzie przyrodniczo - naukowym i odwadze w obnażaniu społecznych zagadnień.

Hauptmann odsłania nam środowisko ludzkie, wydane na pastwę nędzy, zepsucia, zbrodni i deprawacji, alkoholizmu i żelaznych praw dziedziczności, które jednostkom, świadomym nawet swego upodlenia, nie pozwalają się wydrzeć z tego dantejskiego piekła potworności życiowej.

Gdy Zola jednak w powieściach swoich jest tylko nieustraszoną obserwatores życia i klasyfikatorem faktów, Hauptmann ma w sobie poryw apostoła wielkiego reformatora społecznego, dla którego sztuka jest środkiem regulacji rzeczywistości, terenem walki o prawa wydziedziczonych.

Hauptmann, jako wnuk tkacza - chałupnika, z tradycji rodzinnej znający dobrze życie tkaczy śląskich i przebieg rozpaczliwego buntu z 40-go roku, odwołał do wszystkiego w dramacie p. t. „Tkacze“, który obecnie moglibyśmy potraktować, jako jeden z przejawów reportażu rzeczywistości.

Po raz pierwszy w dziejach dramatu

sprawa robotnicza występuje w tej sztuce w całej swojej powadze, grozie i potęgę; konflikt między fabrykantem i robotnikiem przestaje być tutaj dorywcem i przejściowym nieporozumieniem (jak to się dzieje najczęściej np. u Dickensa), lecz zagadnieniem nierozwiązalnym w ramach kapitalistycznego ustroju. Hauptmann w tej sztuce zdradza świadomość społeczną człowieka, który przejrzał do głębi istotę przeciwieństw klasowych i dlatego w dramacie swoim interesuje się nie indywidualną psychologią, lecz grup i masy.

Konflikt dramatyczny tej sztuki wpływa nie z różnicy charakterów i subtelności psychologicznych, lecz jest to starcie interesów klasowych wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych. Hauptmann sztuką swoją zabija iluzję łaskawego filantropów o możliwości wyrównania czy zaspiania przepaści, dzieląc nędzę od wyzysku. Jest to pierwsza sztuka, w której socjalistyczny punkt widzenia na budowę społeczną jest konsekwentnie przeprowadzony i zapowiada reformę dramatu przez położenie nacisku na psychologię zbiorową.

W chwili obecnej z tego właśnie względu należałoby oczekiwać odrodze-

nia „Tkaczy“ (wystawionych po raz pierwszy w Berlinie w r. 1894), gdyż technika dramatu nowoczesnego konsekwentnie zmierza do rozwiązywania scenicznego psychologii grupowej, klasowej i zbiorowej, co w sposób jeszcze dość prymitywny, choć jak na swoje czasy odkrywczo, starał się narzucić Hauptmann w swym dramacie społecznym.

Gdy Hauptmannowi zarzucano, że w dramacie jego niema bohatera, Fryderyk Spielhagen nie bez racji replikował: „Szukacie bohatera. Znalazłem go. Tym bohaterem — nędzą“.

Próbę wznowienia „Tkaczy“ przez Scenę Robotniczą należy powitać z największym uznaniem i zainteresowaniem. Ta klasyczna sztuka społeczna powinna się stać dla Sceny Robotniczej odskocznią w pracy nad wyszukaniem nowego, bliższego nam repertuaru i nadaniu tym sztukom oprawy scenicznej, odpowiadającej ściślej potrzebom rucnu robotniczego w obecnej dobie przełomu i nieuchronnych rozstrzygnięć.

J. N. M.

Ultimatum konsumentów gazu

Albo obniżka ceny albo strajk konsumentów

Na walnym zebraniu lokatorów Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej postanowiono domagać się od

Gazowni: zupełnego zniesienia opłat za gazomierze,

Sprawa p. Kleszczyńskiej przed Sądem Apelacyjnym

W piątek, 10 marca, odbyła się przed Sądem Apelacyjnym, pod przewodnictwem sędziego Wyczańskiego, sprawa prasowa „Robotnika“ z oskarżenia p. Kleszczyńskiej w związku z artykułem tow. Kwapińskiego z 10 kwietnia 1929 r. P. Kleszczyńska poczuła się dotknięta ustępem artykułu, dotyczącym otrzymania przez nią pożyczki z Banku Gospodarstwa Krajowego.

W I instancji tow. Kwapiński skazany został na miesiąc aresztu (przyczem kara została umorzona na mocy amnestji), ale tow. Kwapiński, niezadowolony z tego wyroku, apelował.

Na piątkową rozprawę w Sądzie Apelacyjnym przybyła p. Kleszczyńska w towarzystwie p. Sieroszewskiej. Imieniem tow. Kwapińskiego stawali tow. adwokaci Rudziński i Stopnicki.

Wobec tego, że Sąd nie powołał świadków, zgłoszonych przez obrońców w skardze apelacyjnej, obrońcy tow. Kwapińskiego wniosli o odroczenie sprawy i powołanie świadka Z. Pekrula.

Adwokat strony przeciwnej, p. Skoczyński, zaproponował przeciwko temu, oświadczając, że... konfrontacja między p. Kleszczyńską, a świadkiem Pekrulem jest zbędna, ponieważ p. Kleszczyńska nie zapiera się, że otrzymała pożyczkę z Banku Gospodarstwa Krajowego i że

robiła starania o tę pożyczkę za prezesury nieżyjącego już p. Steczkowskiego.

W odpowiedzi na to, obrońcy tow. Kwapińskiego oświadczyli, że jest to zupełnie nowe, gdyż dotychczas p. Kleszczyńska zapierała się, że otrzymała pożyczkę, co stwierdza również akt oskarżenia.

W rezultacie Sąd sprawę odroczył, postanawiając wezwać na świadka Z. Pekrula i skonfrontować go z p. Kleszczyńską; również zezwolił na zażądanie z akt Banku Gospodarstwa Krajowego odpisów, kiedy mianowicie p. Kleszczyńska zwróciła się o pożyczkę, kiedy przyznano jej promesę na pożyczkę i kiedy otrzymała gotówkę.

Samobójczy skok do Wisły

Wczoraj w południe z mostu kolejowego pod Cytadela, skoczył do Wisły jakiś mężczyzna i wkrótce znikł z powierzchni wody. Z powodu przyboru Wisły oraz silnego prądu, policja komis. rzeczniczego zwłok nie wydobyla. Nazwiska denata nie ustalono, ponieważ na moście nic nie pozostało.

Poranki dla bezrobotnych

Dziś o godz. 12-iej, staraniem Związku Stowarzyszeń Przyjaciół Wielkiej Warszawy, będzie urządzony poranek filmowy dla bezrobotnych przedmieść stolicy w następujących kinach:

1) w kinie „Bajka“, 2) w kinie „Metropolis“, 3) w kinie „Roxy“, oraz w poniedziałek dn. 18 bm. o godz. 14-iej poranek filmowy w kinie „Era“ i w kinie „Oaza“ — dwa poranki: I-y o godz. 13-iej, II-gi o g. 14.30.

I.F.1. Nie odpowiada

gigantyczna walka twórczego umysłu ludzkiego z rozpętana burzą żywiołów i nienawiści.

Co wyświetlają kina?

ATLANTIC: „Wesoły tydzień“ z Flapem, Flapem i Slimem.
ADRIA: „Pieśń serca“.
ANTINEA: „Grzesznica bez winy“ i „Buster na froncie“.
APOLLO: „Kain i Artem“.
BAJKA: „Zgroza śmierci“ i „Miłość w pustyni“.
COLOSSEUM: „W cieniu krzyża“.

Wyłącznie Kino COLOSSEUM
Początek 5.45, — 7.50 — i 10
WYŚWIELA
MONUMENTALNY FILM
W CIENIU KRZYŻA
realizacji CECIL B. DE MILLE'A.
Ceny popularne od 99 gr.
Mała Sala: „100 Metrów Miłości“
Ceny 49 gr. i 99 gr.

COLOSSEUM MAŁE: „Sto metrów miłości“.
CASINO: „Każdemu wolno kochać“.
CAPITOL: „Panienka i milion“ i „Syn mimowoli“.
FAMA: „Ludzie w hotelu“.
FORUM: „Rasputin“ z Veidtem.
GLORIA (Marszałkowska 114): „10 procent dla mnie“.
HELJOS: „Głos pustyni“.
HOLLYWOOD: „Dziewczę w gór“ i rewja.

HOLLYWOOD Marszałk. r. Hożej
Początek 6, 8, 10
„DZIEWCZĘ Z GÓR“
Reżyserji LUPINO LANE'A
NA SCENIE
REWJA „Jak i gdzie“
z J. Sokołowską
i L. Sempolińskim
Ceny: zł. 1.99 1.50 i 99.

KOMETA: „Congorilla“ i rewja.
Kino KOMETA
Chłódna 47. Początek 6, 8, 10.
Dziś wielki egzotyczny film
„CONGORILLA“
nakręcony w dżungli afrykańskiej
przez Martina i Ose JOHNSONÓW.
Na scenie Rewja
z udziałem Jakiwi Bukojemskiej
i Bolesława Horskigo

LUX: „Strak zon“
LOS: Do 8 wiecz. dla młodz. „Miasto cudów“, od 8 dla dorosł. „Podniebny romans“.

MAJESTIC: „Donovan“ z Cooperem.

majestic nowy świat 43
początek 12.05.10
Ceny od gr. 99

DONOVAN

reżyserji FREDA NIBLO
W rol. głów.: Ulubieniec starych i młodych
JACKIE COOPER oraz RYSZARD DIX
W pozostałych rolach: MARION SCHILLING
BORYS KARLOFF człowiek o 100 twarzach
Dla młodzieży dozwolony.

UWAGA! Dziś o godz. 12 i 2 Dwa Popularne
Poranki dla wszystkich po znizonych cenach.

METRO (Śniadeckich 5): „7 dni szczęścia“ i rewja.
MASKA: „Patrol“ i dodatki.
METROPOLIS: „Burza nad Zakopanem“ i rewja.
MEWA: „Mata Hari“ i „Lord na poczekaniu“.
MIEJSKI: „Miłość porucznika“ i „Tommy Boy“.

DZWIĘKOWY KINOTEATR

Podwójny program.
Początek 5.45. Niedziela 3.45.

1. MIŁOŚĆ PORUCZNIKA
LAURA LA PLANTE.

2. TOMMY BOY
CLARK GABLE

Ceny miejsc od 45 gr do 1 zł.

MIRAZ: Rewja „Nie naraz sztuka“.
OAZA: „Czerwona zemsta“.
PAN: „Ścigana przez los“.
PALACE: „Węgierska miłość“.

DZIŚ W KINIE
PALACE Chmielna 9
Początek 6, 8, 10

pierwszy wielki przebój dźwiękowy węgierskiej produkcji

Węgierska Miłość

W r. gł. ROZI BARSONY i TIBOR HALMAY
Realizacja: H. Nille. Muzyka: E. E. Buder

PRAGA: „Axela“ i rewja.
RIVIERA: „Sto metrów miłości“ i występ Wł. Zwirlicza.

SPLENDID: „Pokonani zwycięzcy“ i rewja.

STYLOWY: „Pozwólcie nam żyć“.

TON: „Boczną ulicą“.

„Opera za pół grosza“.

TOMBOLA: „Człowiek, którego zabili“.

obniżenia ceny gazu o 50%.

O ile w ciągu 10-ciu dni od chwili złożenia rezolucji w Magistracie żądania powyższe nie zostaną uwzględnione, Walne Zebranie upoważniło specjalną komisję, wyłonioną na Walnym Zebraniu lokatorów domów Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, do podjęcia i zorganizowania strajku konsumentów gazu wśród lokatorów W. S. M. i poleciło Komisji akcję tę przenieść na wszystkie spółdzielnie mieszkaniowe na terenie Żoliborza i Wielkiej Warszawy. Jednocześnie zebrani wezwali wszystkie spółdzielnie mieszkaniowe w stolicy do poparcia podjętej przez mieszkańców Osiedla W. S. M. akcji drogą organizowania analogicznej kampanji i uchwalania identycznych rezolucji.

Dziś w Radio

9.00 Transmisja z Krakowa. 10.15 Audycja religijna. 11.15 Muzyka religijna z płyt. 11.57 Sygnał czasu i Hejnał. 12.05 Program na dzień bieżący. 12.10 Komunikat PIM. 12.15 Poranek symfoniczny. 14.00 Odczyt rolniczy. 14.20 Koncert popularny. 14.40. Odczyt. 15.00 Koncert. 16.00 Program dla młodzieży. 16.25 Płyty gramofonowe. 16.45. Odczyt. 17.00 Koncert popołudniowy. 17.55. Program na dzień następny. 18.00 Rosyjskie pieśni ludowe. 18.40 Wiadomości bieżące. 18.45 Muzyka z płyt. 19.00 Rozmaitości. 19.25 Stuchowisko ze Lwowa. 20.00 Muzyka operowa. 21.30 Wiadomości sportowe. 21.40 Utwory skrzypcowe. 22.20 Muzyka taneczna. 22.55 Komunikaty. 23.00 Muzyka taneczna.

Wypadek kolejowy

Na terenie dworca Warszawa-Wschodnia, został potrącony przez manewrujący parowóz robotnik kolejowy, 21-letni Zdzisław Puczyński. Doznał on potłuczenia kręgosłupa i okolicy krzyżowej. Nieszczęśliwego opatrzyło Pogotowie i przewiozło do szpitala Przemienienia Pańskiego.

STAN POGODY

DZIŚ MGLISTO.

Po mglistym ranku — dniem naogół chmurno z rozproszonymi. Nocą miejscami przymrozki, dniem temperatura kilka stopni powyżej zera. Słabe wiatry miejscowe lub ciższa.

Z okazji pięćdziesiątej rocznicy śmierci Karola Marksa, Towarzystwo Wydawnicze „Światło“ wydało pracę

MAKSA ADLERA

MARKSIZM

jako

proletarjacka nauka życia

Praca ta stanowi trzeci zeszyt „Biblioteki Teoretyków Socjalizmu“.

Cena 75 gr.

SKŁAD GŁÓWNY W
KSIĘGARNI ROBOTNICZEJ
Warszawa, ul. Warecka 9.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

0 mistrzostwo Robotn. Podokręgu

Dziś o godz. 14 na boisku Skry rozegrany zostanie mecz piłkarski, kwalifikacyjny o wejście do klasy A Robotniczego Podokręgu.

Nie zapominajcie o Zbiórce

na rzecz Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci

wszelkie zbędne przedmioty, starą lub nie użyteczną odzież, bieliznę, obuwie i t. p. oddawajcie dla Zakładów Towarzystwa. Telefonujcie, ażeby zgłoszono się po odbiór 9.45-79; 274-55; 332-88.

Adres zbiórki: 807

Nowosielecka 1. Zakład Wychowawczy

Dr. Jan AŁAPIN

Królewska 31.

b. Ordynator Klin. w Szp. S-go Łazarza

Weneryczne, skórne, niemoc piciowa, analizy.

Robotnikom i ich rodzinom ustępstwo. Od 9—2 pp. i 4—8 wiecz. Niedz. do 2 pp

PORADNIA DLA KOBIET

CHOROBY KOBIECIE
MACIERZYŃSTWO
PORADY I ZABIEGI

otwiera się w dniu 15 marca b. r.

Na Ochocie — Opaczeńska 2a — wejście od ul. Wolnej Wszechnicy, przyjęcia w poniedziałki godz. 5—7.
Na Woli — Wolska 86a — przyjęcia w środy godz. 5—7.
Na Pradze — Targowa 15 — przyjęcia w piątki godz. 5—7.
Wizyta u lekarza kosztuje 1 zł.

158

Co grają w Teatrach?

TEATR „ATENEUM“. Dziś i codziennie sztuka Gerharda Hauptmanna p. t. „Dorota Angerman“.

Z OPERY. Dziś „Halka“.

Jutro, jak zwykle, opera nieczynna.

TEATR NARODOWY: Dziś i codziennie dramat Aleksandra Dumasa (ojca) „Kean“.

Dziś o godz. 4 pop. „Most“ Szaniawskiego.

TEATR NOWY daje dziś sztukę Nicodemiego „Cien“.

TEATR LETNI. Dziś i codziennie komedia Zygmunta Kaweckiego „Dramat Kaliny“.

Dziś o godz. 4 pop. komedia St. Krzywoszewskiego „Uśmiech hrabiny“.

TEATR POLSKI. Dziś komedia Stefana Kiedrzyńskiego „Szczęście od jutra“.

Dziś o godz. 12 w południe, po cenach najniższych, widowisko dla młodzieży „12 godzin przegód“.

O godz. 3 po poł. po cenach znizowanych, ostatni raz „Azeł“.

W końcu przyszłego tygodnia premiera świetnej komedji Pagnola p. t. „Marjusz“.

TEATR KAMERALNY. Dziś i codziennie „Handlarze sławy“ Pagnola.

Wobec ogromnego powodzenia „Dziewcząt w mundurkach“, ta świetna sztuka ukaże się jeszcze raz dziś o godz. 4 po południu.

TEATR „BANDA“. Dziś komedia muzyczna R. Benatzky'ego „Moja siostra i ja“.

TEATR „MORSKIE OKO“. Dziś i codziennie rewja w 20 obrazach p. t. „Rewja miłości“.

Dziś o g. 4 pop. odbędzie się w teatrze „MORSKIE OKO“ widowisko dla dzieci.

Wystawiona zostanie sztuka Janusza Korczaka „Dzieci Podwórka“.

TEATR „8 m. 30“. Dziś i codziennie operetka Oskara Straussa „Kobieta, która wie czego chce“.

Dziś o g. 12 w poł. poranek, na którego program złożą się: komedia L. Brodzińskiego „Jak w filmie“ i część koncertowa.

O g. 4.30 po raz 116-ty „Peppina“ Stolz.

TEATR IM. ST. ŻEROMSKIEGO. Dziś komedia „Panowie w nowych kapeluszach“.

ALHAMBRA. Codziennie świetny program atrakcyjny z fenomenalnymi ekscentrykami na czele.

TEATR REWJI „BOMBA“ (Zamojskiego 20). Dziś rewja „Marzec, koły i zaloty“.

TEATR SŁOWIAŃSKI. Codziennie „Wódz“ R. Krajewskiego go.

Z FILHARMONJI WARSZAWSKIEJ. Dziś o g. 12 w południe poranek symfoniczny.

Przy ul. Przeskok 4, ze szczytu 3-piętrowego domu oberwał się gzyms i ugodził w głowę 21-letniego Stanisława Doleżyńskiego, fryzjera. Rannego w głowę opatrzone w ambulatorjum Pogotowia.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

GZYMYSY SPADAJĄ

Przy ul. Przeskok 4, ze szczytu 3-piętrowego domu oberwał się gzyms i ugodził w głowę 21-letniego Stanisława Doleżyńskiego, fryzjera. Rannego w głowę opatrzone w ambulatorjum Pogotowia.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

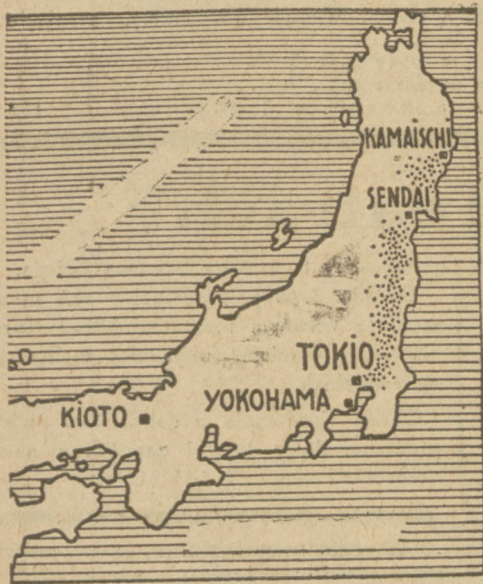
Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

Z WZCZORAJSZEJ GIEŁDY

Dolar St. Zjedn. 8.72, frank francuski 35.20, funt szterling 31.30, marka niemiecka 211, szyling austriacki 103, czerwone drobne 0.87, grubsze 0.95, frank szwajc. 172, korona czeska 25.30.

2007 katastrofalnych trzęsień ziemi

przeżyła Japonia w ciągu tysiąca lat

MAPKA JAPONJI ORAZ OBRAZEK Z OSTATNIEGO TRZĘSIENIA ZIEMI W JAPONJI

Zaden chyba kraj na kuli ziemskiej nie przeżył tyle katastrofalnych trzęsień ziemi co Japonia. Uczni przypuszczają, że główną przyczyną tych częstych trzęsień jest nierówne położenie wybrzeży wysp japońskich. Wybrzeża nad Pacyfikiem leżą wyżej od wybrzeży znajdujących się nad Morzem Japońskim. Ta nierówność podobno wywołuje wstrząsy, którym ulegają głównie wyżej położone wybrzeża nad Pacyfikiem.

Ogółem obliczono, że w przeciągu tysiąca lat Japonia uległa

2007 katastrofalnym trzęsieniom ziemi,

przeciętnie zatem

po 2 silne trzęsienia w roku.

O wiele częstsze są słabsze wstrząsy podziemne. W przeciągu 13 lat sejsmografy zanotowały

17,750 wstrząsów podziemnych, zatem średnio biorąc

po 3,5 trzęsienia dziennie.

Największe trzęsienie ziemi jakie nawiedziło Japonię w ostatnich latach zanotowano w 1923 roku. Katastrofa dotknęła wówczas najbardziej stolicę i jeden z głównych portów japońskich Jokohamę. W Tokio samem

zginęło przeszło 70,000 ludzi.

Zupełnemu zniszczeniu uległo prawie 50 procent miasta. Straty w budynkach, dziełach sztuki, towarach i t. p. wynosiły astronomiczną sumę 27,500,000,000 złotych.

Na terenie całej Japonii runęło przeszło pół miliona budynków.

Z większych trzęsień ziemi warto jeszcze wymienić następujące:

W 1703 roku trzęsienie spowodowało śmierć 5233 osób i zawałenie się 20,162 domów.

Trudno o klienta

w czasie kryzysu. Zdobywa go ta firma, która ogłasza się w dziennikach i czasopiśmie

W 1792 r. w okręgu Tokio zginęło 15,000 ludzi, a 12,000 domów uległo zniszczeniu.

W 1844 r. trzęsienie w dwóch prowincjach przynosi w bilansie 12,000 trupów i 34,000 domów zburzonych.

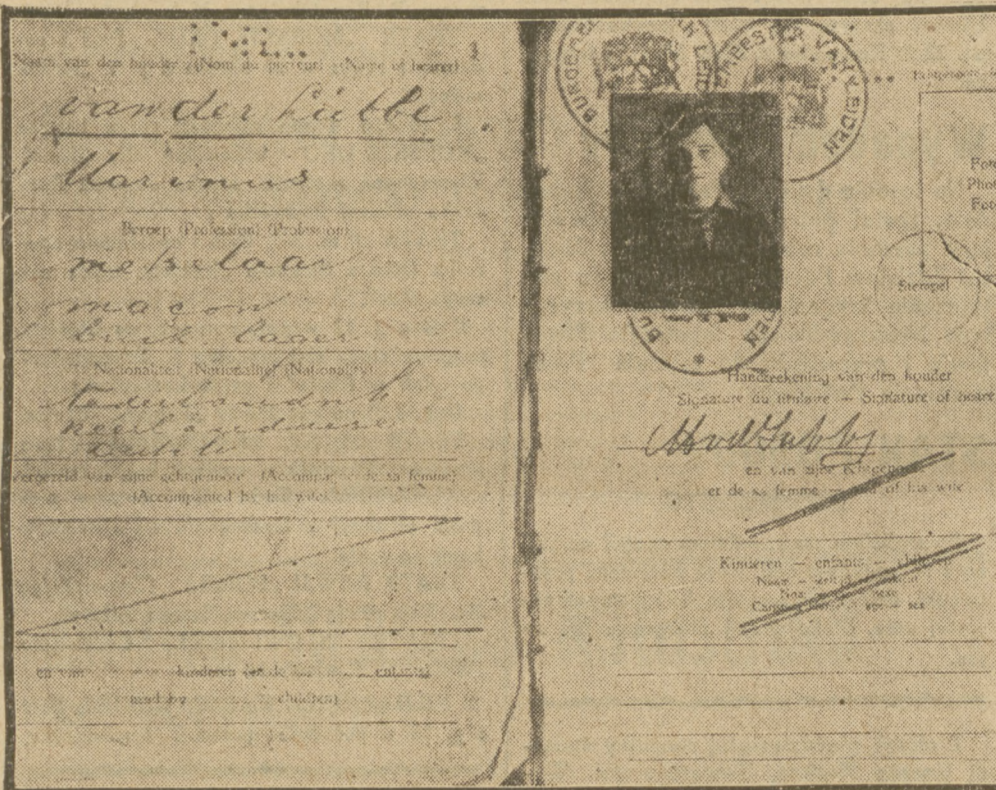
W 1891 r. ofiarami trzęsienia pada 7270 ludzi, a 222,5000 budynków zo-

stało zrównanych z ziemią.

W 1896 r. ginie 27,120 ludzi, a 13,073 domów ulega zburzeniu.

W ostatnich dniach Japonia przeżyła nowe katastrofalne trzęsienie, którego dokładnych rozmiarów jeszcze się nie udało ustalić.

Sfałszowany paszport prowokatora

Zdjęcie nasze przedstawia paszport prowokatora faszystowskiego, rzekomego podpalacza Reichstagu, van der Lubbe. Paszport ten — jak twierdzi „Arbeiter Zeitung”, został przez hitlerowców sfałszowany. W języku holenderskim bowiem niema litery „ü”, podczas gdy na zdjęciu wyraźnie widać, że nazwisko Lubbe pisane jest przez „ü”. Możliwe więc, że władze holenderskie wcale nie wydały tego paszportu. Socjaliści holenderscy w tej sprawie zgło-

sili interpelację do władz.

Czy choroby płucne są uleczalne?

Przy astmie, katarze szczytów płuc, chronicznym kaszlu, flegmie, długotrwałym zachrypnięciu, winien czytać każdy broszurkę pod powyższym tytułem. Autor p. DR. GUTMANN, b. naczelnik lekarz Finsenowskiego zakładu kuracyjnego, wskazuje w sposób zupełnie dostępny drogi naturalne do usunięcia tych ciężkich cierpień. Każdy cierpiący otrzymuje takową na żądanie za darmo i bez opłaty porta. Należy napisać pocztówkę (ofrankowaną 35 gr) z podaniem dokładnego adresu do: PUHLMANN & Co, BERLIN 878, Müggelstrasse 25-25a.

Wynalazki techniczne

kolejarzy niemieckich

„General Anzeiger” wychodzący we Frankfurcie nad Menem podaje bardzo ciekawe dane generalnej dyrekcji kolei państwowych Rzeszy o nadzwyczaj czynnym współudziale kolejarzy niemieckich w dziedzinie wynalazczości kolejowej — technicznej, a nawet technicznej w ogóle.

W r. 1932 wypłaciła generalna dyrekcja 455 kolejarzom — wynalazcom, jako premię za ich wynalazki sumę 125.000 mk.

Kolejarze frankfurccy np. wynaleźli nowy sposób zamykania okien w wa-

gonach kolejowych i automatycznie zamknięcie się drzwi w pociągach harmonikowych (D-Züge), pozbawione sposobu ocieplania podłóg w mieszkaniach parterowych i ochrony przed „grzybem” w mieszkaniach jest również ich dziełem.

W Kassel jeden kolejarz otrzymał premię za praktyczny aparat do smarowania szyn kolejowych oraz ich czyszczenia.

W Moguncji za elektryczny zamykacz skobla przy oddzielnych mechanicznych sygnałach kolejowych i t. p.

Co może spowodować

nieuwaga maszynistki

Od dłuższego czasu toczy się pomiędzy Anglią a Kanadą spór o wysokość kontyngentów przywozowych słoniny, ustalonych w umowie ottawskiej. Spór ten powstał z bardzo oryginalnej przyczyny. W pierwotnym dokumencie umowy ustalono wysokość kontyngentu dla słoniny kanadyjskiej na 250 tysięcy centnarów rocznie. Maszynistka, przepisując dokument dodała przez nieuwagę jedno zero i na tej zasadzie rząd kanadyjski obstaje kategorycznie przy kontyngencie 2 miliony 500 tys. centnarów rocznie, pomimo, że cyfra

ta przekracza możliwości eksportowe Kanady.

W górach

Dodatkowa żona

za jeden złoty

Rząd belgijski chcąc ukrócić wśród murzynów w Kongo wielożenstwo nałożył specjalny podatek w wysokości od 3 do 50 fr. za każdą „dodatkową żonę”.

W samej prowincji Urundi i Ruanda znajduje się w sytuacji „dodatkowych żon” 80.850 kobiet.

Istoty żyjące w meteorytach?

Jak donosi wiedeńska „Umschau” za dziennikami angielskimi i szwedzkimi, miał prof. Lipman z uniwersytetu Berkeley w Kalifornii, stwierdzić w meteorytach, znajdujących się w różnych muzeach Stanów Zjednoczonych, istnienie żywych bakterii, identycznych z bakteriami ziemskimi. We wszystkich zbitych meteorytach znaleziony został azot organiczny, który mógł służyć bakteriom za pożywienie.

„Die Umschau” zaznacza, że rezultaty uzyskane przez prof. Lipmana wymagają jeszcze sprawdzenia.

Ogłoszenia drobne KONKURS

potrzebne panienci do klejenia, Zamenhofa 13. Fabryka kor-

ków.

Zabrany w dn 6 marca

r. b. Sąd Konkursowy zakwalifikował do I-iej nagrody pracę, oznaczoną godłem „Okno”, do II-iej — godłem „Cegła”; do zakupienia prace „Nr. 7”, „Nr. 23” i „Nr. 13” oraz „Cy-nobier”.

Po otwarciu kopert stwierdzono, iż:

I-szą nagrodę otrzymał St. Bobiński.

II-gą nagrodę otrzymał W. Sowiński.

Autorami prac zakupionych są: A. Bowski i Z. Gorski, Ed. Dodacki, Cz. Fijałkowski, St. Jankowski i P. Siwik.

Po nagrody i zwrot prac nienagrodzonych zgłaszać się należy do biura

Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej ul. Krasińskie-go 16, w godz. 10—12.

Czerwone Sygnały

(Nowa książka Ewy Szelburg-Zarembiny*)

Cała twórczość Ewy Szelburg-Zarembiny jest dowodem i świadectwem jej głębokiego, poważnego na świat wejrzenia. Dwa ostatnie utwory — „Ecce Homo” („Oto Człowiek”) i „Sygnały” — mają wszelkie znaczenie szczególne: gdy poprzednio („Dokąd?”, „Dziewczyna z zimorodkiem”, „Chusta św. Weroniki”) chodziło głównie o silnie liryzmem zabarwioną wypowiedź indywidualnych stanów duchowych, pełnych cierpienia i niepokoju w obliczu zagadek istnienia, — obecnie, mam tu dwie ostatnio wydane rzeczy na myśli — ostry a współczujący wzrok Szelburg - Zarembiny przesuwają się zdecydowanie z pola konfliktów jednostkowych w dziedzinę bytu społecznego i ponieważ ludzkich mas.

Autorka „Sygnałów” posiada ów niezawodny instykt zbiorowości, owo wy-czucie może raczej niż wyrozumienie, nieubłaganej dialektyki huczących wko-

ło nas, przelewających się poprzez nas — zdarzeń. Umie dostrzec płonące już na ślepych torach świata sygnały czerwone, które — zapowiadając katastrofę — kierować się każą ludom na inne — wolne, w swobodną, piękną dal wiodące — drogi. Ale postawą zasadniczą Szelburg - Zarembiny wobec największych i najistotniejszych, bo sięgających przebudowy generalnej, problemów ludzkości, jest nie epicki chłodny relacjonizm, ani beznamiętne potwierdzanie faktów, traktowanych tylko jako punkt wyjścia artystycznej roboty, ani pouczające moralizatorstwo, jałowe w gruncie rzeczy i niepotrzebne. „Sygnały”, podobnie jak bliźniaczy im w przewodniej myśli i misterjalno - dramatycznej fakturze „Ecce Homo”, powstały z ducha buntu, a — naładowane potężnie elektrycznością odwiecznej krzywdy i ucisku — prowadzą i wołają nie do — przetrwania, lecz do zerwania z martwością i biernością, do czynnego, świadomego, gromadnego działania i kształtowania lepszego życia rękami własne-

mi.

Ze wszystkich kart, ze wszystkich scen „Sygnałów” bije głośny i groźny krzyk protestu, oskarżenia, walki przeciwko „przekłętym światu”,

„gdzie dzień po dniu, rok po roku, nocą, w słońcu, o świcie, o zmroku, człowiek haruje, jak wół ze zgłębionym karkiem, z głową schyloną wdół, z twarzą zwróconą ku ziemi, z oczami w ziemię wlepionymi. Sam po pachy, po szyć w ziemię wrośnięty. Przeklęty świat! I człowiek, zwierzę robocze, przeklęty...”

Szelburg - Zarembina woła, sercem i umysłem staje po stronie tych, którzy chcą, by „człowiek, zwierzę robocze” oderwał wzrok od ziemi i rozprostował zgięty w jarzynie kark, by „z roboczej trzody bydłowej” stali się ludzie, by z czołem ku słońcu wzniesionem mogli się jąć — na swój pożytek i dobro swoje — pracy

„nie tej niewolnej, co podli i w niwecz ludzi obraca”, ale tej „pracy świadomej, co równym Bogu uczyni Człowieka”.

Zamierzenie swoje, z rozważnej troski społecznej i miłości dla niewolnego dziś

człowieka powstałe, przeprowadza autorka „Sygnałów” w szeregu scen i dialogów, mających prawie zawsze mocną, nieodpartą wymowę dramatyczną, barwną soczystość zdobywczej prawdy i polysk najwyższej aktualności. Napoty symboliczne, napoty realistyczne postacie szeroko rzutowanej akcji tłumaczą się jasno i dostępne, spełniając należycie zadania w planie całości im wyznaczonych. Miałbym tylko zastrzeżenia co do osoby przywódcy zbuntowanych „robotów”, w którym zawile jest „bohaterstwo”, romantycznego szablону. Ten Adam, nieco zawiła, zygakowatą drogą zmierzający ku celom swego „posłannictwa”, powinien być — zdaniem moim — raczej uosobioną emanacją zbiorowych dążeń, zbiorowej woli i siły do walki, niżli przychodzącym skądś zzewnątrz, trochę na wzór owego dei ex machina, Mesjaszem. Nawiasem mówiąc, każdy dzień przekonywa nas chyba coraz mocniej i dokładniej, że nie „opatrznościowi” Mesjasze zdolni są prowadzić ludzkość do wyzwolenia, lecz że musi być ono dziełem ockniętych z wielkiego snu, przebudzonych w swej godności ludzkiej — mas. Mesjasze zbyt wiele własnych kłopotów mają na skołatanych głowach...

Tkwiące potencjalnie w „Sygna-

łach” możliwości sceniczne aż proszą się, by ująć je w doświadczone ręce i odpowiednio wyzyskał obdarzony inicjatywą i pomysłowością reżyser, idący w działalności swej naprzeciw życiu i najoczniejszym jego sprawom. Leona Schillera mam tu przedewszystkiem na myśli. Z „Sygnałów” możnaby stworzyć doskonałe, porywające w wielu miejscach, o szerokim rezonansie, widowisko, mające kolor, ruch, plastykę i — „głębsze znaczenie”. Tembardziej, że i wiersz Szelburg-Zarembiny jest jedyny, giętki, potoczny, pozbawiony — na szczęście! — fałszywej „leżki” i wysłonego patosu, dający natomiast w swej swobodnej formie szerokie pole odtwórczości. Obawiam się tylko, czy opiekuńcze duchy, za przesadną troskliwością czuwające od pewnego czasu nad dziedziną naszego teatru i literatury, nie poczytają sobie za obowiązek i do czerwonych „Sygnałów” wtrącić swoje trzy grosze, ku wielkiej i prawdziwej szkodzi tych, którym sygnały te mają, w intencji autorskiej, świecić. Ale gdyby — zgodnie z prze-czuciem autorki — zamiast widowiska, ostały się z jej książki tylko „nagie, twarde, syple” drukowane słowa, — one mają swoją wartość i wymowę.

Bolesław Dudziński.